

**KONKURRANSEREGLEMENT
FOR
FELTRITT
(KR V)**

2019

**Norges Rytterforbund
NRYF**

INNHOLDSFORTEGNELSE

KAP 1 – GENERELT OM FELTRITT

§ 510 – Hensikt og generelle prinsipper	5
§ 511 – Konkurransens elementer	5
§ 512 – Stevneformater	6
§ 513 – Generelt om bedømmelse og resultater	6

KAP 2 – FELTRITTSTEVNER

§ 520 – Stevnekategorier	8
§ 521 – Klasseinndeling	8
§ 522 – Kvalifisering	9
§ 523 – Påmelding – starterklæring – endring av tid mv	12
§ 524 – Startrekkefølge, start og startmetode	13
§ 525 – Antrekk og utstyr til rytteren	14
§ 526 – Bisling, saling og utstyr til hesten	15
§ 527 – Vektbestemmelser og veiing	15

KAP 3 – TEKNISKE KRAV VED STEVNER

§ 530 – Fremridning	16
§ 531 – Fremridningsbaner	16
§ 532 – Visning av banen (terrengprøven)	16
§ 533 – Merking av banen (terrengprøven)	17
§ 534 – Måling av banen (terrengprøven)	17

KAP 4 – TEKNISK PERSONELL

§ 540 – Generelle bestemmelser	19
§ 541 – Teknisk delegat og overdommer	19
§ 542 – Dommere	20
§ 543 – Sprangbanebygger	20
§ 544 – Feltbanebygger	21
§ 545 – Start- og måldommere, hinderdommere og assistenter	21
§ 546 – Sanitet	21
§ 547 – Veterinær og hovslager	22
§ 548 – Stewarder	22

KAP 5 – HESTEBESIKTNING, HESTEVELFERD OG SIKKERHET

§ 550 – Besiktning og undersøkelse av hestene	23
§ 551 – Veterinær i målområdet for terrengprøven	23
§ 552 – Avstraffelse og ukorrekt håndtering av hest	24
§ 553 – Farlig ridning	24
§ 554 – Eliminering før terrengprøven	25
§ 555 – Blod på hesten	25
§ 556 – Rytterens helse	25
§ 557 – Medisinsk informasjon	26

KAP 6 – DRESSURPRØVEN

§ 560 – Generelt	27
§ 561 – Resultatberegning	27

KAP 7 – TERRENGPRØVEN	
§ 570 – Formål og allmenn beskrivelse	28
§ 571 – Tempo og distanser	28
§ 572 – Tidsfeil	28
§ 573 – Tidtaking	29
§ 574 – Tidtabell	29
§ 575 – Gangart.....	29
§ 576 – Avstigning.....	29
§ 577 – Hinder.....	30
KAP 8 – DØMMING AV TERRENGPRØVEN	
§ 580 – Definisjon av feil.....	32
§ 581 – Feil ved hinder og tidsfeil	34
§ 582 – Ekvipasje i vanskeligheter ved et hinder.....	35
§ 583 – Ikke tillatt hjelp	35
§ 584 – Uforutsette hendelser – avvikelser fra bestemmelsene	36
§ 585 – Ferdighetsbedømming.....	36
KAP 9 – SPRANGPRØVEN	
§ 590 – Generelt	37
§ 591 – Vanskelighetsgrad	37
§ 592 – Besiktning av banen og gjennomføring av prøven	37
§ 593 – Feil på banen og tidsfeil	38
KAP 10 – NORGESMESTERSKAP	
§ 594 – Generelt	39
§ 595 – Norgesmesterskap i feltritt	39
§ 596 – NM i feltritt for klubblag (NM-F-lag og NM-F-P-Lag)	39
§ 597 – Klasser.....	40
Tillegg 1 Særskilte bestemmelser for Knøttecup	41
Tillegg 2 Tillatte neseremmer ved dressurprøven.....	43
Tillegg 3 Feltrittskortet	44
Tillegg 4 Hinderdimensjoner, banelengder etc. i terrengprøven	45
Tillegg 5 Bedømming av feil på terrenghinder	48
Tillegg 6 Eksempler på kombinasjonshinder.....	49
Tillegg 7 Hinderdimensjoner, banelengder etc. i sprangprøven	50

KAP 1 – GENERELT OM FELTRITT

§ 510 – Hensikt og generelle prinsipper

1. Feltritt utgjør den mest fullstendige konkurranseformen av ryttersportens ridegrener. Den krever en inngående erfaring i alle de klassiske ridegrenene og god kjennskap til hestens yteevne, og hesten må ha høyt utviklede allmenne ferdigheter. Dette kan oppnås gjennom intelligent og riktig trening.
2. Terrengprøven utgjør den mest spennende, utfordrende og allsidige testen på rytterens evne og allsidige kunnskap, der korrekt trening og ridning belønnes. Denne testen fokuserer på rytterens og hestens evne til å tilpasse seg ulike og varierende forhold som vær, terreng og hindertyper, gjennom beslutsomhet, mot og utholdenhet. Prøven krever sprangferdigheter, harmoni og gjensidig tillit og skal gi et generelt godt inntrykk.
3. Terrengprøven innebærer en viss grad av risiko. Alle involverte må derfor være oppmerksomme på og forstå risikoen i denne særlig utfordrende og spennende delen av konkurransen. Det må sikres så godt som mulig at det er ansvarsfulle ryttere som deltar, med hester som er korrekt utdannet for det aktuelle nivå. Målet er at ekipasjene ikke utsetter seg for en høyere risiko enn det som er absolutt nødvendig ut fra konkurranseformens natur og klassenivået.
4. For dressurprøven gjelder KR IV og for sprangprøven KR II der det ikke er gitt egne regler i dette reglementet.

§ 511 – Konkurransens elementer

1. Feltritt består av følgende tre delprøver, der rytteren rir samme hest:
 - a) **Dressurprøven** ris alltid først og har til hensikt å vise at hesten er løsgjort, lydig, avspent, positiv, oppmerksom og i harmoni med rytteren.
 - b) **Terrengprøven** ris alltid til slutt i klasser med kort format, om ikke annet er beskrevet i dette reglementet. I klasser med langt format ris terrengprøven dagen etter dressurprøven. Denne delprøven fokuserer på rytterens og hestens evne til å tilpasse seg ulike og varierende forhold og gjennom sprangferdigheter, harmoni og gjensidig tillit løse oppgavene de stilles ovenfor. Gjennomføringen av rittet skal også gi et visuelt godt inntrykk.
 - c) **Sprangprøven** ris før eller etter terrengprøven. I sprangprøven konkurrerer ekipasjene over en bane med ulike typer spranghindre. Her testes hestens kapasitet og lydighet i samspill med rytterens rideferdigheter og følsomhet. Når sprangprøven ris før terrengprøven, er den også en test på om ekipasjens kapasitet er tilstrekkelig til å starte terrengprøven. Når sprangprøven ris etter terrengprøven, har den til hensikt å vise at hesten fortsatt er villig, energisk og lydig etter en krevende terrengprøve.

§ 512 - Stevneformater

1. Stevneformatene definerer noen av konkurransens tekniske forhold, som antall konkurransedager, utfordringene i terrengprøven, rekkefølgen av delprøvene etc.

2. Kort format CCN-S er en konkurranseform som kan gå over én eller flere dager. Dressurprøven går først og etterfølges av sprangprøven og deretter terrengprøven samme dag eller påfølgende dager. Ved mesterskap er det tillatt å avholde sprangprøven som siste delprøve. Terrengprøven har samme vanskelighetsgrad som ved det lange formatet på samme klassenivå, men prøven er kortere med hindrene tettere på hverandre.

Nivåene Knøttecup til og med 100 cm hest og Lett ponni går alltid i kort format.

3 Langt format CCN-L er en konkurranseform som går over tre eller flere dager. Dressurprøven kan fordeles på to dager dersom antall startende tilsier det, etterfulgt av terrengprøven neste dag, og av sprangprøven dagen etter terrengprøven. Terrengprøven går over en så lang bane at hestene må være i topp kondisjon og konkurranseform for å lykkes. Langt format kan arrangeres for nivåene 1* og høyere.

§ 513 – Generelt om bedømmelse og resultater

1. Individuell konkurranse

a) Dressurprøven: Ekvipasjens resultat i prosent omgjøres til straffepoeng og inngår i sluttresultat etter siste delprøve.

b) Terrengprøven: Ekvipasjens straffepoeng på hinder, for overskredet tid og eventuelt andre straffepoeng, legges sammen og gir totalsummen for delprøven. Denne totalsummen inngår i sluttresultatet etter siste delprøve. Ferdighetsbedømming – se § 585.

c) Sprangprøven: Ekvipasjens straffepoeng på hinder og for overskreden tid legges sammen og gir totalsummen for delprøven. Denne totalsummen inngår i sluttresultatet etter siste delprøve.

d) Straffepoengene for de tre delprøvene angis med 2 desimaler og adderes.

Den deltakeren som har den laveste poengsummen, er vinner. Ved lik poengsum avgjør følgende faktorer i nevnte rekkefølge plasseringen:

1. Straffepoeng i terrengprøven
2. Tid nærmest optimaltiden i terrengprøven
3. Straffepoeng i sprangprøven
4. Raskest tid i sprangprøven
5. Dressurpoengene
6. Dersom to eller flere ekvipasjer fortsatt ligger likt, regnes de som likeplasserte.

e) Eliminering og utelukkelse

Se KR I Kap. 7. Eliminering og utelukkelse fra noen av delprøvene medfører eliminering eller utelukkelse fra hele konkurransen.

2. Lagkonkurranse

a) Lagkonkurranse kan arrangeres for lag som består av 2 eller 3 ekvipasjer hvorav de 2 beste teller, eller av 3 eller 4 ekvipasjer hvorav de 3 beste teller. Hvorvidt laget skal bestå av 2/3 ekvipasjer eller 3/4 ekvipasjer, må fremgå av stevneinvitasjonen. For NM-F-Lag og NM-F-Lag-P se § 596.

b) Resultatene for de 2, henholdsvis 3 best plasserte ekvipasjene i laget etter alle delprøvene gir lagets totale poengsum. Minst 1 ekvipasje må ha fullført alle tre delprøvene med tellende resultat for at laget skal telle i sammendraget. Laget med lavest total poengsum er vinner.

c) Dersom en ekvipasje blir eliminert i en delprøve, tildeles ekvipasjen 1000 straffepoeng. Dersom en hest ikke blir godkjent i hestebesiktigelsen, eller ekvipasjen blir eliminert for farlig ridning, eller blir utelukket, får ikke ekvipasjen noe tellende resultat for konkurransen.

d) Alle ekvipasjene i laget skal ha premie hvis laget blir plassert, dvs. også den som ikke teller i sammendraget, og selv om vedkommende ble eliminert. Ekvipasje som ikke har tellende resultat i hht pkt c, får likevel ikke plassering eller premie.

e) Ved lik straffepoengsum mellom to eller flere lag er vinneren det laget som har færrest tidsfeil i terrenget, deretter færrest straffepoeng på hinder i terrenget, deretter færrest feil på sprangbanen og deretter høyest samlet dressurprosent.

KAP 2 – FELTRITTSTEVNER

§ 520 – Stevnekategorier

Stevnekategorier for feltrittstevner fremgår av KR I § 140. Knøttecup se KR V Tillegg 1.

§ 521 – Klasseinndeling

1. Hest

Klasser: CCN4*-S (Vanskelig)
CCN4*-L (Vanskelig)
CCN3*-S (Middels A)
CCN3*-L (Middels A)
CCN2*-S (Middels B)
CCN2*-L (Middels B)
100 cm (LA)
90 cm (LC)
80 cm (LC)
70 cm (LD)
Knøttecup (LD)

Dressurprøve: De til enhver tid gjeldende dressurprogrammene, inndelt etter vanskelighetsgrad, er å finne på NRYFs hjemmeside www.rytter.no.

Sprangprøve: Hinderdimensjoner, banelengder etc., se Tillegg 7, Tabell 1.

Terrengprøve: Banelengder og andre spesifikasjoner fremgår av Tillegg 4 Tabell 1.

2. Ponni

Klasser: CCNP2*-S (MA-P)
CCNP2*-L (MA-P)
CCNP1*-S (MB-P)
CCNP1*-L (MB-P)
Lett-P (LA-P)
Debutant-P (LB-P)
70 cm P (LC-P)
Knøttecup-P (LC-P)

Dressurprøve: De til enhver tid gjeldende dressurprogrammene, inndelt etter vanskelighetsgrad, er å finne på NRYFs hjemmeside www.rytter.no.

Sprangprøve: Hinderdimensjoner, banelengde etc., se Tillegg 7, Tabell 2.

Terrengprøve: Banelengder og andre spesifikasjoner fremgår av Tillegg 4 Tabell 2.

§ 522 – Kvalifisering

1. **Generelle bestemmelser** om aldersgrenser, kvalifisering o.l. er gitt i KR I Kap. 2. Generelle bestemmelser om adgang til stevner, bl.a. om rytterlisens og hestelisens, rytters plikter, antrekk (herunder bruk av sikkerhetsjelm), reklame m.v. er gitt i KR I Kap. 3. Kravet til rytterlisens følger hovedregelen.

2. Aldersgrenser rytter

Se KR I § 122. I tillegg må rytter minst oppnå følgende alder i løpet av kalenderåret:

Knøttecup, 70 cm-P, 70 cm, 80 cm, 90 cm, Deb-P, Lett-P	10 år
100 cm, CCNP1-S*/CCNP1*-L	12 år
CCN1*-S/CCN2*-L, CCNP2*-S/CCNP2*-L	14 år
CCN*3-S/CCN3*-L	16 år
f.o.m. CCN4*-S/CCN4*-L	18 år

3. Aldersgrenser hest

Se KR I § 123.2. I tillegg gjelder følgende minstealder:

Hest	CCN2-S*/CCN2*-L, CCN3*-S/CCN3*-L	6 år
	CCN4*-S/CCN4*-L	7 år
	CCN5*-S/CCN5*-L	8 år
Ponni	CCNP1*-S/CCNP1*-L	6 år

4. Kvalifiserende resultater

a) Oversikt over kravene er gitt i tabellene i punkt 8 nedenfor.

b) Rytter og hest kan også oppnå kvalifiserende resultater hver for seg. Ekvipasjen samlet må da i tillegg ha minst ett kvalifiserende resultat på nivået under det høyeste nivået både rytter og hest hver for seg har kvalifiserende resultater fra. Resultater fra ponniklasser kan ikke kombineres med resultater fra hesteklasser.

Eksempler:

1. Dersom hesten er kvalifisert med annen rytter for CCN3*-S, og rytteren er kvalifisert med annen hest for CCN2*-S, er høyeste felles kvalifisering CCN2*-S, og ekvipasjen samlet må ha kvalifiserende resultat fra minst én 100 cm hest før start i CCN2*-S.
2. Dersom ponnien er kvalifisert med en annen rytter for CCNP1*-S, og rytteren er kvalifisert med en annen ponni for Lett-P, er høyeste felles kvalifisering Lett-P, og ekvipasjen samlet må ha kvalifiserende resultat fra minst én Debutant-P før start i Lett-P.
3. Dersom hesten er kvalifisert med en annen rytter for 100 cm hest, og rytteren er kvalifisert med en annen hest for CCN3*-S, er høyeste felles kvalifisering 100 cm hest, og ekvipasjen samlet må ha kvalifiserende resultat fra minst én 90 cm hest før start i 100 cm hest.
4. Dersom hesten er kvalifisert med en annen rytter for 100 cm hest, og rytteren er kvalifisert med en annen hest for CCN3*-S, er høyeste felles kvalifisering 100

cm hest, og ekvipasjen samlet må ha kvalifiserende resultat fra minst én 90 cm hest før start i 100 cm hest.

5. Dersom rytter med kvalifisering fra ponniklasser ønsker å starte med hest, må ekvipasjen kvalifiseres iht. tabellene for hest.

c) Det kreves kvalifiserende resultater fra både feltrittsklasser og sprangklasser. Kvalifisering gjennom feltrittskortet kan erstatte kvalifisering fra sprangklasse der dette er angitt i tabellen.

d) Ryttere som har gjennomført CCN3*-S/CCN3*-L (til og med 2018: CNC**/CCN**) med kvalifiserende resultat i inneværende eller de to foregående kalenderår, kan starte t.o.m. 90 cm feltritt med ny hest uten ytterligere kvalifikasjoner.

5. Kvalifisering fra feltrittsklasse

Følgende tre tellende resultater fra én og samme feltrittsklasse må være oppnådd:

- dressurprøven: minst 55% av oppnåelig poeng/maksimalt 45 straffepoeng
- terrengprøven: ingen feilpoeng på hinder (riv av ett rivbart hinder regnes ikke med) og maks 75 sek overskredet optimaltid
- sprangprøven: maks 16 feilpoeng på hinder.

6. Kvalifisering fra sprangklasser

a) Ved kvalifisering fra sprangklasse kreves maksimalt 8 feilpoeng til sammen fra grunnomganger i to forskjellige sprangklasser. Kvalifiserende resultat kan skje med forskjellige kombinasjoner av feilpoeng, f.eks. to feilfrie omganger, eller én feilfri omgang + én omgang med 4 feilpoeng, eller én feilfri omgang + én omgang med 8 feilpoeng, eller to omganger med 4 feilpoeng i hver omgang. Kun hinderfeil teller, ikke tidsfeil, men rytteren er ansvarlig for at dette dokumenteres dersom det ikke fremkommer av resultatlisten.

b) Kvalifisering kan skje på klubbstevner, D-, L- eller E-stevner, men ikke på drive-in-stevner. Ved kvalifisering på klubbstevner må resultatlisten skrives under av autorisert dommer og banebygger som fungerte under klassen.

c) *Ponni* kan kvalifisere seg i både ponniklasser og hesteklasser.

7. Kvalifisering fra feltrittskortet

a) Feltrittskortet kan erstatte kvalifisering i sprang slik det er angitt i tabellen i pkt 8. Se også Tillegg 3 om feltrittskortet.

b) Før første start i klasse 90 cm, 100 cm og CCN2*-S/CCN2*-L for hest, og før første start i Lett-P og CCNP1*-S/CCNP1*-L skal ekvipasjen gjennomføre en trening og en godkjent prøve som har til hensikt å teste ekvipasjens ferdigheter i sprang og i terrenget. Ved godkjent prøve får ekvipasjen utstedt feltrittskort for den aktuelle klassen.

Feltrittskortet utstedes for tre ulike nivå for hestekvipasjer og to ulike nivå for ponniekvipasjer:

Nivå 1: 90 cm hest og Lett-P.

Nivå 2: 100 cm hest

Nivå 3: : CCN2*-S/CCN2*-L og CCNP1*-S/CCNP1*-L

8. Kvalifiseringstabeller

a) Hest

<i>Klasse</i>	<i>Kvalifisering fra feltrittsklasse</i>	<i>Kvalifisering gjennom feltrittskortet som erstatning for sprangklasse</i>	<i>Kvalifisering gjennom sprangklasse</i>
Knøttecup	Ingen	Nei	Ingen
70 cm	Ingen	Nei	Ingen
80cm	Ingen	Nei	Ingen
90cm	Ingen	Godkjent prøve	2 stk. 100cm
100cm	3 stk. 90cm	Godkjent prøve	2 stk. 110cm
CCN2*-S/ CCN2*-L	3 stk. 100cm	Godkjent prøve	2 stk. 120cm
CCN3*-S/CCN3*-L	3 stk. CCN2*-S/ CCN2*-L	Nei	Ingen
CCN4*-S/CCN4*-L	3 stk. CCN3*-S/ CCN3*-L	Nei	Ingen

b) Ponni¹⁾

<i>Klasse</i>	<i>Kvalifisering fra feltrittsklasse</i>	<i>Kvalifisering gjennom feltrittskortet som erstatning for sprangklasse</i>	<i>Kvalifisering gjennom sprangklasse</i>
Knøttecup	Ingen	Nei	Ingen
70cm	Ingen	Nei	Ingen
Debutant	Ingen	Nei	Ingen
Lett	3 stk. debutant	Godkjent prøve	2 stk. 100cm
CCN1*-S/ CCNP1*-L	3 stk. Lett	Godkjent prøve	2 stk. 110cm
CCNP2*-S/ CCNP2*-L	3 stk. CCNP1*- S/ CCNP1*-L	Nei	Ingen

¹⁾ Ponniekvipasjer kan starte i hesteklasser til og med CCN2*-S/CCN2*-L på hestens premisser, se KR I § 123.1.e. Kvalifiseringskravene for hesteevipasjer gjelder, med følgende unntak: For start i CCN2*-S/CCN2*-L gjelder kvalifisering som for start i CCNP2*-S/CCNP2*-L.

c) Tabellene i pkt a og b angir minimumskrav og er ingen garanti for at rytter og hest er klare for neste klassenivå. Dokumentasjon på at både rytter og hest oppfyller kvalifiseringskravene må kunne fremvises på stevneplassen.

9. Kvalifiseringen må være oppnådd i løpet av inneværende eller de to foregående kalenderår, og innen 5 dager før det aktuelle feltrittstevnet.

10. Dersom kvalifiseringen ikke opprettholdes, faller både hest og rytter ett nivå ned det året kvalifiseringen har opphørt, og ytterligere ett nivå det påfølgende året.

11. Fornyhet kvalifisering for hest

a) Krav om fornyet kvalifisering for hest blir utløst av to etterfølgende eliminerings i terrengprøven eller totalt tre eliminerings i terrengprøven på nasjonale stevner innenfor en 12 måneders periode. Elimineringene må skyldes minst en av følgende dommeravgjørelser:

- Tre vegringer
- Fall av hest eller rytter
- Farlig ridning

b) Før hesten igjen kan starte på det nivået den opprinnelig var kvalifisert til, må den ha minst ett kvalifiserende resultat på nivået under fra feltrittklasse på nasjonalt stevne (for eksempel hest med to eliminerings på 2-stjerners nivå må ha én kvalifisering på 1-stjerners nivå før den igjen kan starte på 2-stjerners nivå).

12. Kvalifisering til NM og KM

a) **Generelt** se KR I §§ 150 og 152.

b) **NM-F-J, NM-F-UR, NM-F og NM-F-Lag:** Kravet til kvalifisering er det samme som for vanlige klasser på samme nivå. Konkurranser i både kort og langt format gjelder som kvalifisering.

c) **NM-F-P:** Ekvipasjen må ha gjennomført mesterskapsklassen eller høyere med godkjent resultat i løpet av de to siste kalenderår før inneværende år og senest før start i mesterskapsklassen. Resultater fra både klasser for ponni og klasser for hest er kvalifiserende.

13. Dispensasjoner

Det gis ingen dispensasjoner fra kvalifiseringskravene. Resultater oppnådd på annen måte enn slik det er beskrevet i dette reglementet, må vurderes av grenutvalget i det enkelte tilfellet.

§ 523 – Påmelding – starterklæring – endring av tid og avbrudd av konkurransen

1. Starterklæring skal praktiseres som «negativ starterklæring», som skal være *arrangøren i hende senest kl. 20.00 to dager før* konkurransen begynner, eller på tidspunkt bestemt av arrangøren. Hvordan dette skal gjøres, opplyses av arrangøren i stevneinvasjonen. Om en ekvipasje uteblir uten å ha meldt fra til arrangøren innen fristen, kan rytteren tildeles skriftlig irettesettelse i henhold til KR I § 145.1.

2. Samme hest kan kun starte én klasse pr. stevne. Samme rytter kan starte flere enn to hester i samme klasse bare dersom arrangøren finner det praktisk mulig. Se forøvrig § 524.1.c).

3. Startrekkefølge og foreløpig starttid for klassen skal opplyses i melding til rytterne. Endelig starttid skal offentliggjøres på konkurranseplassen og i HorsePro senest dagen før konkurransen.

4. Dersom det oppstår behov for endringer av tidsplanen i løpet av konkurransen på grunn av farlige forhold, kan klassen/delprøven bli utsatt eller kansellert. Dersom dette skjer under terrengprøven, kan ryttere som befinner seg i løypa, bli bedt om å

stoppe og vente på beskjed til de kan ri videre. Beslutningen om å avbryte, utsette eller avlyse skal tas av TD.

Dersom konkurransen blir avbrutt, skal den gjenopptas så snart som mulig fra der avbrytelsen skjedde. Hver berørt rytter må få tilstrekkelig informasjon før dette skjer. I terrengprøven skal tiden måles fram til avbruddet skjedde og fra ekvipasjen starter fra samme punkt etter avbruddet. Se forøvrig § 584 og KR I § 146.5 om uforutsette hendelser.

§ 524 – Startrekkefølge, start og startmetode

1. Startrekkefølge

a) Startrekkefølgen skal som hovedregel trekkes. Etter godkjenning av TD kan startrekkefølgen likevel bestemmes av arrangøren, dersom dette er ønskelig med tanke på deltakernes reisevei eller for å minske behovet for oppstillingsplasser.

b) Startrekkefølgen er den samme i alle delprøvene. Ved langt format og ved kort format over flere dager skal dog startrekkefølgen under sprangprøven være slik at den dårligste ekvipasjen så langt i konkurransen starter først, og den beste til slutt.

c) I dressur- og sprangprøven skal likevel rytter som starter to eller flere hester, om mulig ha minst 5 ekvipasjer mellom sine starter. I terrengprøven skal han starte slik at det er minst ca 10 minutter – og helst mer – fra beregnet innkomst (optimaltiden) for den første hesten til starttiden for den neste hesten.

d) Startrekkefølge i lagkonkurranse, se KR I § 145.4 og 5.

2. Start – vente på start

a) Ekvipasjen har startet konkurransen når den har startet første delprøve som angitt i det aktuelle grenreglementet, eller ved første besiktigelse dersom denne skjer før første delprøve. Se også KR I § 145.1.

b) For *dressur- og sprangprøven*, se KR IV og II.

c) Terrengprøven

Ekvipasjen har startet når hestens bringe bryter startlinjen.

Rytteren skal gis beskjed over høytaleranlegget eller av en innroper når starttiden hans nærmer seg. Det er likevel rytterens ansvar å være klart til å starte på starttiden.

En rytter som kommer for sent til start, får ikke starte (blir eliminert) dersom det er risiko for at neste ekvipasje blir forstyrret.

Hvis en ekvipasje starter for tidlig, skal tiden tas fra det tidspunkt den startet. For tidlig start gir 2 straffepoeng.

Om tidtaking se § 573.

3. Startmetode for terrengprøven

a) Start- og mållinjer skal merkes med røde og hvite flagg.

b) Starten skal skje fra stillestående. Dette innebærer ikke at hesten må stå absolutt stille, men den får ikke overskride startlinjen før signal er gitt.

c) Starten skal skje fra en ca 5 × 5 m startboks som er åpen i startretningen. Startboksen kan ha to åpninger, men den må ikke være konstruert slik at hesten kan ta en "flying start" gjennom boksen. Ekvipasjen kan røre seg fritt innenfor

startboksen, så lenge den ikke bryter startlinjen. En medhjelper kan leie hesten inn i startboksen og holde den til startsignal gis. Når startsignalet er gitt, er det ikke lenger tillatt å hjelpe ekvipasjen.

§ 525 – Antrekk og utstyr til rytteren

1. Sikkerhetshjelm

Under all ridning på stevneområdet skal det brukes *godkjent sikkerhetshjelm*. Hakeremmen skal være festet. Se også KR I § 135.2 og KR IV § 425.4.

Langt hår skal være samlet under hjelmen uten å lage harde knuter e.l. og ikke være flagrende.

2. Pisk

a) Under dressurprøven er det tillatt å ri med én pisk av valgfri lengde t.o.m. klasse 100cm/Lett ponni. I andre klasser er det ikke tillatt med pisk under dressurprøven. Under oppvarmingen til dressurprøven kan pisk av valgfri lengde brukes uansett klasse.

b) I de andre delprøvene er det tillatt å ri med pisk. Piskens lengde får ikke overstige 75 cm. Piskens skal ikke være utstyrt med lodd eller lignende i spissen.

3. Sporer

a) Sporer er valgfritt i alle tre delprøvene.

b) *Generelt* gjelder at sporene skal være av metall eller plast med glatt overflate og ikke kunne skade hesten. Sporespissen kan ikke være lenger enn 4 cm målt fra støvelen og må peke bakover eller nedover. Sporer uten sporespiss eller en rund, hard knott av metall eller plast er tillatt. På hjulsporer må hjulene stå vertikalt og rotere fritt. Hjulene må være avrundet og glatte uten takker. For dressurprøven går denne regelen foran bestemmelsene i KR IV § 425.2.

c) For *ponni* kan sporespissen ikke være lenger enn 3,5 cm, og hjulsporer er ikke tillatt.

4. Rideantrekk

a) *Dressur- og sprangprøve*: Se KR IV § 425.1 og KR II § 256. Ved dressurprøven er fargede/mørke hansker/vanter tillatt. Under Norgesmesterskapet er frakk tillatt i NM-F.

b) *I terrengprøven* er lettere antrekk tillatt. Det vil si skjorte eller trøye/genser, ridebukse og ridestøvler. Avtakbare støvleskaft (ikke leggchaps) er tillatt. *Sikkerhetsvest* er påbudt. Vesten skal være godkjent under standard *Beta 20XX Niveau 3*. (Annen vest kan brukes i tillegg.)

5. *Nummervest* skal benyttes i alle delprøver, så sant ikke annet er angitt i ryttermeldingen. Nummervest består av holder og nummerlapp. Nummerlappen skal vise ekvipasjenummer og være av størrelse ca A4. Nummervesten må rytter selv anskaffe. Nummerlapp deles ut i to eksemplarer av arrangøren. Under dressurprøven kan ekvipasjen bruke ekvipasjenummer som festes til hodelaget eller salunderlaget istedenfor nummervest.

6. Det er tillatt for rytteren å bruke *feltrittsklokke*, *stoppeklokke* eller annet utstyr for tidsmåling. Bruk av *radio* eller enhver annen form for *mottager* er forbudt. *Hjelmkamera* er tillatt bare dersom det er godkjent av TD i samråd med arrangøren.

7. Overtredelse av bestemmelsene ovenfor i dressurprøven medfører fradrag for feil eller eliminering hht KR IV § 425 og § 450.2. For sprangprøven se også KR II.

§ 526 – Bisling, saling og utstyr til hesten

1. Dressurprøven

a) Når ikke annet er nevnt nedenfor, gjelder KR IV § 426. Kravene gjelder også på fremridningsbanen.

b) *Bisling*:

Ponniklasse: Trinse i alle klasser.

Hesteklasse:

t.o.m. 100 cm: Trinse.

CCN2*-S/CCN2*-L: Trinse

f.o.m. CCN3*-S/CCN3*-L: Valgfritt trinse eller kandar

Trinsebitt kan være av metall, gummi eller plast. Bestemmelsene i KR IV §426 for unghestklasser gjelder ikke for feltritt.

Tillatte nesebånd er vist i Tillegg 2. På kryssnesebånd er en polstring av saueskinn e.l. tillatt under krysningspunktet for de to remmene.

c) *Saling*: Se KR IV § 426.1. Fortøy er tillatt. For ponni er halerem tillatt.

d) Brudd mot noen av bestemmelsene i § 526.1 medfører fradrag for feil eller eliminering i hht KR IV § 426.9 og § 450.2.

2. Terrengprøven og sprangprøven

a) *Bisling*: Fri med de unntak som er gitt nedenfor.

Tøyene må være festet til bittet(-ene) eller – med unntak for ponni – direkte i hodelaget. Tungestropp, oppbinding eller andre midler for å holde fast hestens tunge, og alle slags bitt som kan skade hesten, er forbudt. Saueskinn e.l. på sidestykkene på hodelaget er ikke tillatt. Hjelpetøyler er forbudt. Løpende martingal, irsk martingal og gags er tillatt.

Hackamore er bare tillatt i CCN2*-S/CCN2*-L og høyere.

For *ponni* er hackamore, doble bitt, stangbit og bittløst hodelag forbudt. Pelhambitt kan bare brukes med én tøyle (med en rem fra ringen i munnstykket til den nedre ringen). Hakekjede av metall eller lær er tillatt.

b) *Saling*: Det skal brukes sal med gjord og stigbøyler. Stigbøylereommene og stigbøylene må henge fritt fra salbommen og på utsiden av salkappene. I terrengprøven må foten ikke kunne bli hengende fast i stigbøylen i tilfelle fall eller styrt. Alt utstyr som kan skade hesten, er forbudt.

c) Hesten kan ha *ske av konvensjonell type* eller gå barbent. Boots er ikke tillatt.

d) Brudd mot noen av bestemmelsene i § 526.2 medfører eliminering.

§ 527 – Vektbestemmelser og veiing

Vekten er fri. Se likevel KR I § 122.10 og KR I Tillegg 4 om rytterens vekt og høyde.

KAP 3 – TEKNISKE KRAV VED STEVNER

(For sprang- og dressurprøven se også KR II og KR IV)

§ 530 - Fremridning

1. Fra hesten ankommer stevneplassen og til resultatlisten er kunngjort kan bare rytteren som skal starte hesten, skolere den fra salen eller for hånd. En hestepasser kan skritte eller mosjonere hesten med løs kontakt på en måte som ikke kan oppfattes som skolering. En hestepasser kan longere hesten. Brudd på denne regelen medfører eliminering. Se forøvrig KR I § 136 om bruk av oppvarmingsbanen.

2. Fremridning kan bare skje på områder som er anvist av arrangøren. Ekvipasje kan kun hoppe hinder som er satt fram av arrangøren til dette formålet, og bare i den retning som flaggingen viser. Brudd mot denne regelen medfører skriftlig irrettesettelse eller utelukkelse.

§ 531 - Fremridningsbaner

Fremridningsbaner som er egnet for generell trening av hestene, må være tilgjengelig i god tid før den enkelte delprøven stater. Fremridningsbanene skal være i nærhet av de aktuelle konkurransebanene og helst ha samme type underlag som disse.

Dressurprøven: Fremridningsbanen bør ha omtrent samme mål som konkurransebanen, og helst ha bokstaver.

Terrengprøven: Fremridningsbanen skal ha minst to faste hindre, markerte med røde og hvite flagg.

Sprangprøven: Fremridningsbanen skal ha minst to spranghindre, markerte med røde og hvite flagg. Se forøvrig KR II § 201.

§ 532 – Visning av banen (terrengprøven)

1. Banen vises av FBB, eller en person utpekt av FBB, før konkurransen for alle ryttere samtidig. Banen skal da være fullstendig markert med flagg, retningsangivere o.l. Etter visning må banen ikke forandres. Rytterne eller deres medhjelpere får ikke gjøre noen endringer av banen (medfører utelukkelse). Tidspunktet for banevisning angis i melding til rytterne. Minst en visning skal skje på konkurransedagen, minst 3 timer før første ekvipasje starter i terrengprøven. Ved mesterskap skal terrengbanen være klar til visning kl 18.00 dagen før terrengprøven. I klasser fra og med 100cm hest og CCNP1*-S/CCNP1*-L kan banevisning erstattes av ryttermøte (én eller flere klasser). Banen skal ha vært åpen i minimum 2 timer før ryttermøtet.

2. Det er forbudt for deltakende ryttere å ri egen eller andres hest på noen del av terrengbanen utenom gjennomføringen av eget ritt.

3. Etter åpningen av banen får ryttere fritt bese denne til fots.

4. Forandringer av banen etter visning må ikke gjøres uten at særskilte ytre omstendigheter (f.eks. regn, frost) gjør ett eller flere hinder eller deler av banen

ubrukkelig eller farlig. Arrangøren og TD kan da gjøre nødvendige endringer, endre hinderdimensjoner eller sløyfe hinder eller deler av banen, forkorte banen eller senke angitt tempo. Hver rytter skal informeres om dette før start i terrengprøven ved oppslag ved sekretariatet, over høyttaler og ved personlig melding. Arrangørens endringer må godkjennes av Teknisk delegat.

5. Arrangøren avgjør i samråd med banebygger og TD om hindre skal være stengt før stevnestart, og fra hvilket tidspunkt. Datoen for stengning skal være angitt i stevneinvitasjonen. For Knøttecup: Se Tillegg 1.

§ 533 – Merking av banen (terrengprøven)

1. Røde og hvite flagg markerer obligatoriske passasjer på banen, angir og avgrenser hinder og angir start- og mållinjer. De plasseres slik at rødt flagg står til høyre og hvitt til venstre for ekvipasjen. I tillegg skal banen være merket med skilt for START og MÅL.

2. Klasseindikatorer benyttes for å markere hvilken klasse hinderet inngår i. Følgende farger benyttes: CCN4*-S/CCN4*-L *blå*, CCN3*-S/CCN3*-L *grønn*, CCN2*-S/CCN2*-L *oransje*, 100 cm *gul*, 90 cm *rød*, 80 cm *hvit* og 70 cm *rosa*. Ponniklassene merkes med en stor P på farget bakgrunn på følgende måte: CCNP2*-S/CCNP2*-L *grå*, CCNP1*-S/CCNP1*-L *lilla*, Lett-P *lyseblå*, Debutant-P *lysegrønn* og 70 cm-P *rosa*. Klasseindikatorer bør også brukes sammen med retningsangivere, og skal brukes slik når det er «veiskille» for klassene. Det er ikke nødvendig å passere nær retningsangiverne.

3. Samtlige markeringer, som flagg, klasseindikatorer, retningsangivere, start- og målskilt etc., skal plasseres godt synlige for rytterne. Flagg plasseres på stenger ca 1,80 m over bakken. Ved oppsprang måles høyden på stangen fra bakkenivå der hesten lander. Hindernummer plasseres normalt umiddelbart under rødt flagg på hinderets høyre side. Alle markeringer skal være eksakt på plass ved banevisningen.

4. En banetegning skal deles ut til rytterne og være tilgjengelig fra og med banevisningen. Banetegningen skal også være oppslått på stevneplassen, og den bør inngå i stevneprogrammet. Banetegningen skal inneholde:

- Posisjonen for start- og mållinje.
- Hinderliste med hindernummer og karakteristikk/navn på hvert hinder, og med angivelse av obligatoriske passasjer mellom respektive hinder.
- Obligatoriske passasjer nummerert fortløpende: P-1, P-2, P-3 osv.
- Banens lengde, tempo, optimaltid og tillatt tid.

5. Merking av hinder se § 577.

§ 534 – Måling av banen (terrengprøven)

1. Banen skal måles ved å følge naturlige rideveier og på en slik måte at det tas nødvendig hensyn til tilsiktet vanskelighetsgrad. TD skal kontrollmåle og godkjenne banelengden før klassen starter.

TD har ansvar for at instrument for måling av banen om nødvendig er kontrollert og justert før måling finner sted.

2. Dersom banen må endres under en pågående konkurranse (force majeure), kan TD i samråd med banebygger justere banelengden og dermed optimaltiden. Dersom et hinder må tas vekk uten at banelengden endres vesentlig, skal ikke optimaltiden endres.

KAP 4 – TEKNISK PERSONELL

§ 540 Generelle bestemmelser

Teknisk delegat (TD), Feltbanebyggeren, Chief steward og stevneveterinæren skal i samarbeid med arrangørkomiteen sørge for at konkurransen gjennomføres på en rettferdig og trygg måte og har riktig vanskelighetsgrad. Dette inkluderer banene, hindrene og underlaget, og særlig vanskelighetsgraden på terrengprøven og sprangprøven. Korrekt vanskelighetsgrad på terrengprøven og sprangprøven i forhold til klassenivået er av største betydning for en korrekt og effektiv utvikling av hester og ryttere i tråd med treningsskalaen.

§ 541 – Teknisk delegat og overdommer

1. a) NRYF oppnevner teknisk delegat (TD)/overdommer (OD) for stevnet, se KR I §§ 160 og 161. Funksjonene som TD og OD fylles av samme person.

b) TD er ansvarlig for å dømme terrengprøven og for klassens sluttresultat.

c) TD må særlig ivareta sin plikt og myndighet til å eliminere ekvipasjer der hesten er halt, syk eller utmattet, eller rytteren er uegnet til å gjennomføre konkurransen. Det samme gjelder ansvaret for å overvåke og iverksette tiltak i ethvert tilfelle av farlig ridning (§ 553) og avstraffelse og ukorrekt behandling av hest (KR I § 174).

d) Samme TD kan ikke godkjenne flere enn 6 klasser og 3 ulike terrengbanetraseer per stevne.

e) Samme TD kan ikke dømme flere enn 80 ekvipasjer per dag uten assistanse av en annen person autorisert som TDF eller TDFA.

2. a) Arrangøren skal allerede under planleggingen av konkurransen samarbeide med TD.

b) Før alle tre delprøvene skal TD inspisere og godkjenne konkurransebanene og oppvarmingsbanene, inkludert hindertyper og -dimensjoner, underlag, banestrekninger og måling av banen, med spesiell tanke på at de er egnet for det aktuelle klassenivået. For klassenivåene 2* (for ponni fra 1*) og høyere skal TD påse at banene forbereder ekvipasjene for internasjonal deltakelse. TD skal selv måle alle baner for å sikre at angitte avstander og banelengder er korrekte. Han må inspisere banene tidlig nok til at nødvendige endringer kan gjøres.

c) Før sprangprøven skal TD i samarbeid med sprangbanebyggeren vurdere og godkjenne sprangbanen med særlig tanke på klassenivået.

d) TD har ansvar for terrengbanen under konkurransen. I planleggings- og bygningsfasen er TD rådgivende og kan om nødvendig tilkalles av feltbanebyggeren i samråd med arrangøren. TD har fullmakt til å pålegge endringer dersom hindrene ikke er innenfor foreskrevet grense og i tråd med reglementet, eller dersom han mener banen er for lett eller for vanskelig. Dersom TD mener at banen er for lett i forhold til klassenivået, må banen enten endres til riktig nivå, eller – dersom dette ikke er mulig av praktiske årsaker – nedgraderes til et lavere nivå. Rytterne skal få beskjed om dette så snart avgjørelsen er tatt, og senest innen kl 18.00 dagen før terrengprøven. Terrengbanen skal være besikket og godkjent av TD innen den vises for rytterne.

3. TD skal godkjenne de tekniske og administrative forholdene for selve konkurransen og for undersøkelse og inspeksjon av hestene, oppstallingen og stewardtjenesten. TD skal føre tilsyn med og ved behov gjennomføre briefing og opplæring av hinderdommere, assistenter og start- og måldommere.

4. Under terrengprøven har TD ansvar for at terrengprøven gjennomføres sikkerhetsmessig forsvarlig. Dette innebærer at han må ha kontakt via radio e.l. med personell ved alle hinder samt start og mål, som straks må underrette ham om alle hendelser av sikkerhetsmessig betydning. Det samme gjelder for assistentene som skal melde fra om farlig ridning. Denne kontakten kan gå via sambandssentral. Videre må han ha kontakt med stevnets veterinær og førstehjelpsansvarlig. TD beslutter om konkurransen må stanses og når den kan fortsette, dirigerer førstehjelpsressurser etc.

5. TD har ansvaret for korrekt resultatliste for hver delprøve og for hele konkurransen, i tett samarbeid med sekretariatet.

6. Ingen kan være TD på samme stevneplass ved flere enn 3 påfølgende stevner.

§ 542 – Dommere

1. Dressurdommere

a) Det kan brukes 1, 2 eller 3 autoriserte dressurdommere. I Norgesmesterskap skal det brukes 2 eller 3 dommere.

b) Følgende autorisasjon kreves:

- t.o.m. 100 cm/Lett-P minst DDA

- CCNP1*-S/CCNP1*-L, CCNP2*-S/CCNP2*-L og CCN2*-S/CCN2*-L minst DDI

- CCN3*-S/CCN3*-L og CCN4*-S/CCN4*-L minst DDII

- i Norgesmesterskap skal minst én dommer være DDII

2. Sprangdommer

Sprangprøven skal dømmes av sprangdommer med autorisasjonsgrad minst SDA t.o.m. 90 cm/Debutant-P, minst SD I t.o.m. CCN3*-S/CCN3*-L og CCNP2*-S/CCNP2*-L, og minst SDII for høyere klasser.

3. Ferdighetsdommer terrengprøven

Ferdighetsbedømming i terrengprøven skal gjøres av ferdighetsdommer oppnevnt av NRYF.

§ 543 - Sprangbanebygger

Sprangbanebyggeren skal være autorisert etter kravene i KR I Tillegg 5.3 med følgende unntak:

- for E-stevne er kravet SBI
- for NM er kravet SBII.

Sprangbanebyggeren er ansvarlig for design, banetegning og bygging av sprangbanen og må forsikre seg om at banen er i tråd med kravene i KR V. Sprangbanebyggeren skal sammen med TD godkjenne og måle sprangbanen med spesiell tanke på korrekt vanskelighetsgrad for klassen før banen vises for rytterne.

§ 544 - Feltbanebygger

1. Feltbanebyggeren skal være autorisert etter kravene i KR I Tillegg 5.6. Feltbanebyggeren er ansvarlig for layout, måling, forberedelser og merking av banestrekningen og for design, konstruksjon, bygging og merking av forhindringene i terrengprøven. Feltbanebyggeren skal underveis i planleggingen og byggingen av banen rådføre seg med TD i den utstrekning det er nødvendig for å sikre at vanskelighetsgraden på banene blir korrekt i forhold til klassenivåene. Banene må være ferdige i god nok tid til at TD kan godkjenne og eventuelt gjøre justeringer før konkurransen starter.

2. Feltbanebyggeren må være tilstede under konkurransen fra den starter til terrengprøven er ferdig. Ved skade på et eller flere hindre under terrengprøven er feltbanebyggeren ansvarlig for å få hindrene reparert slik at de får tilbake sin originale funksjon. Feltbanebyggeren skal rådføre seg med TD dersom et hinder ikke lar seg reparere og dersom han mener et hinder må tas ut av konkurransen av sikkerhetsmessige årsaker. Feltbanebyggeren skal foreta visning av banen, alternativt holde ryttermøte (jf. § 532.1) for rytterne før terrengprøven starter, på et tidspunkt fastsatt av TD.

§ 545 – Start- og måldommere, hinderdommere og assistenter

1. **Start- og måldommer** skal ta tiden ved start og målgang. Dette skal registreres på eget skjema og rapporteres til TD, som tar avgjørelser om bedømmingen. Ved korrigeringer eller feilskrivinger på start- eller mållistene skal det gjøres en enkel overstrykning av det som er feil, og det korrekte skrives ved siden av. Alternativt kan en ny liste føres og legges ved den originale protokollen/listen. Alle originalpapirer skal leveres til sekretariatet. TD må kontrollere at dommerne er godt satt inn i oppgaven. Dommerne bør være over 16 år.

2. **Hinderdommere** har ansvar for å registrere feil på hinder i terrengprøven. Hinderdommerne skal rapportere til TD, som tar avgjørelser om bedømmingen. Ved korrigeringer eller feilskrivinger på dommerprotokollene skal det gjøres en enkel overstrykning av det som er feil, og det korrekte skrives ved siden av. Alternativt kan en ny protokoll føres og legges ved den originale protokollen. Alle originalpapirer skal leveres til sekretariatet. TD må kontrollere at hinderdommerne er godt satt inn i oppgaven. De må være i stand til å ta raske avgjørelser om det skulle skje et uhell ved et hinder. Hinderdommere bør være over 16 år.

3. **Assistent** for TD har ansvar for å registrere farlig ridning. Assistentene skal rapportere til TD, som skal ta avgjørelse om hvorvidt ekvipasjen skal stoppes. Assistenten skal selv stoppe ekvipasjen etter pålegg fra TD. En slik assistent må ha god kjennskap til sporten og regelverket og bør være steward, TDF/TDFA eller erfaren hinderdommer. Assistentene skal bære tydelig merke som viser deres autoritet.

§ 546 – Sanitet

Enten lege, eller førstehjelpspersonell med ambulanse, skal være til stede under utholdenhetsprøven, og bør være til stede under sprangprøven.

Se for øvrig KR I § 142.

§ 547 – Veterinær og hovslager

- 1. Generelt** om veterinærtjenesten se KR I § 190.
- 2. Stevneveterinæren** er ansvarlig for den første undersøkelsen. Stevneveterinæren skal være en del av besiktningskommisjonen ved første og tredje hestebesiktigelse.
- 3. Ved kort stevneformat** skal førstehjelpsveterinær være til stede under terrengprøven.
- 4. Ved langt stevneformat** skal førstehjelpsveterinær være tilstede under terrengprøven og sprangprøven, og stevneveterinæren skal delta i besiktningen før dressurprøven.
- 5. Hovslager** skal være til stede under hele stevnet.

§ 548 – Stewarder

Se KR I § 165.

KAPITTEL 5 - HESTEBESIKTNING, HESTEVELFERD og SIKKERHET

§ 550 – Besiktning og undersøkelse av hestene

1. Besiktningskommisjonen består av TD og stevneveterinæren (SV). SV skal ha en assistent til rådighet. TD har ansvaret for at besiktning og mønstring skjer i henhold til reglementet, og skal ta avgjørelser i henhold til reglementet. TD skal følge SVs veterinærfaglige anbefalinger. Se også KR I § 194.2.

2. Første undersøkelse

Arrangøren kan kreve en første undersøkelse av hestene når de ankommer stallen, men undersøkelsen er ikke obligatorisk. Undersøkelsen kan utføres av en annen person enn stevneveterinæren. Formålet med undersøkelsen er å kontrollere at hestene ikke har smittsomme sykdommer, at de har gyldig vaksinasjonsattest og eventuelt helseattest, og å kontrollere hestens identitet mot hestepasset, som skal forevises uoppfordret.

3. Besiktning ved kort stevneformat

Ved kort format skal hestebesiktningen foregå før terrengprøven. Besiktningen skal foregå etter samme prosedyre som den første besiktningen i hht punkt 4. For NM se også § 595.

4. Besiktning ved langt stevneformat

a) Første besiktning: Denne skjer før dressurprøven og utføres av besiktningskommisjonen.

Hesten skal vises i skritt og trav på et hardt og flatt underlag. Hesten skal vises for hånd av deltakende rytter eller ansvarlig person, i hodelag med bitt og nummerlapp, og uten dekken, bandasjer o.l. Alle hester som ikke anses skikket til å delta på grunn av halthet, sykdom eller dårlig kondisjon, skal elimineres. De generelle prinsippene i KR I § 194.2 skal legges til grunn.

b) Andre besiktning: Denne skjer etter målgang i terrengprøven og utføres av veterinær eller andre personer utpekt til dette. Skadde, halte eller utslitte hester skal rapporteres til besiktningskommisjonen eller stevneveterinæren med anbefaling om hvorvidt de bør elimineres. TD tar endelig beslutning om dette.

c) Tredje besiktning: Denne skjer før sprangprøven og utføres av besiktningskommisjonen etter samme prosedyre som den første besiktningen.

5. Besiktningskommisjonens beslutninger om å eliminere hester under besiktningen kan ikke ankes. TD har plikt til å fortelle rytteren/ansvarlig person årsaken til elimineringen.

6. Under konkurransens gang har TD og stevneveterinæren rett og plikt til å stoppe hest som er halt eller bedømmes til ikke å kunne fortsette konkurransen. Eliminering foretas formelt av TD. Denne avgjørelsen kan ikke ankes.

§ 551 – Veterinær i målområdet for terrengprøven

1. En førstehjelpsveterinær (jf KR I § 190.3) skal oppholde seg ved målområdet under terrengprøven, sammen med en steward eller stewardassistent.

Førstehjelpsveterinæren skal gi nødvendig førstehjelp til eventuelle skadde eller utslitte hester etter målgang. Førstehjelpsveterinæren skal også vurdere om en slik hest trenger ytterligere behandling på stedet før den kan flyttes, og om den kan forlate målområdet til fots eller må transporteres. Han skal i tillegg gi ansvarlig person råd om hvorvidt hesten bør få ytterligere veterinærtilsyn på stevneplassen eller annet sted. Det er likevel ansvarlig person som er ansvarlig for nødvendig veterinærmedisinsk oppfølging av sin hest.

2. Rytter som har trukket seg eller blitt eliminert under terrengprøven av veterinærmedisinsk grunn eller pga styrt, skal fremstille hesten for kontroll av førstehjelpsveterinæren før hesten forlater stevneplassen. Rytter som unnlater å fremstille hesten for slik kontroll, skal ilegges skriftlig irettesettelse for ukorrekt behandling av hest, jf KRI § 174. Strengere sanksjon kan ilegges hvis utelatelsen satte hestens velferd i alvorlig fare.

§ 552 – Avstraffelse og ukorrekt håndtering av hest

1. Generelle bestemmelser, se KR I § 174.

2. Driving av utslitt hest og ridning av tydelig halt hest skal føre til utelukkelse.

3. Det skal særlig rettes oppmerksomhet mot overdreven bruk av pisk. Bruk av pisk etter å ha hoppet siste hinderet i banen og bruk av pisk etter eliminering skal medføre sanksjon.

4. Hinderdommerne, start- og måldommere, stewarder og stevnets veterinærer skal rapportere til TD om handlinger som kan innebære avstraffelse og ukorrekt behandling av hest.

5. Ved brudd på regelen kan ekvipasjen ilegges 25 straffepoeng i tillegg til eventuell sanksjon i hht § 172.3-4.

§ 553 – Farlig ridning

1. Enhver rytter som påvirker sikkerheten til hvilken som helst hest, rytter eller tredjepart, anses som å ha handlet farlig.

2. **Farlig ridning** omfatter bl.a. (listen er ikke uttømmende):

- forsettlig å ri på en måte som innebærer risiko for sikkerhet eller hestevelferd
- å ha mangelfull kontroll over hesten
- å foreta en serie risikable sprang over hinder
- forsettlig hopping av høydehinder (over 30 cm) fra stillestående
- å ri videre på utslitt hest
- overdreven bruk av pisk eller sporer
- å fortsette rittet etter tre klare vegringer, et fall/styrt eller annen hendelse som medfører eliminering
- å hoppe hinder som ikke er en del av banen
- å utsette publikum for fare (f. eks hoppe over innrammingen av banen)
- forsettlig å hindre annen rytter i å ri forbi under terrengprøven
- ridning i et tempo som ikke er avpasset i forhold til bane, type hinder/hinderkompleks etc

3. Stopp og eliminering av ekvipasje

TD kan til enhver tid stoppe og om nødvendig eliminere en ekvipasje under terrengprøven pga farlig ridning. Til hjelp i dette arbeidet skal TD ha en eller flere assistenter ute i løypa med særlig ansvar for å oppdage og melde fra om farlig ridning.

4. Sanksjon og eliminering

Ved farlig ridning under konkurranse kan TD idømme 25 straffepoeng som feil på hinder eller eliminere ekvipasjen. Ved farlig ridning hvor som helst på stevneplassen kan TD også ilegge skriftlig irettesettelse. Strengere sanksjon kan ilegges i alvorlige tilfelle.

5. Alle tilfeller av farlig ridning skal rapporteres i stevnerapporten.

§ 554 - Eliminering før terrengprøven

TD har rett og plikt til å eliminere en ekvipasje før terrengprøven, dersom TD har grunn til å tro at rytteren ikke vil kunne kontrollere hesten på forsvarlig måte med hensyn til sikkerhet og hestevelferd under terrengprøven.

§ 555 - Blod på hesten

Dersom TD oppdager eller får melding om friskt blod på hesten under gjennomføring av terrengprøven eller sprangprøven, skal han sørge for at ekvipasjen stoppes for kontroll. I mindre alvorlige tilfeller, der blødningen åpenbart ikke skyldes en skade som kan påvirke hestens velferd, kan TD gi ekvipasjen lov til å fortsette. Ellers skal ekvipasjen elimineres. Ved tvil skal TD innhente uttalelse fra stevneveterinæren eller førstehjelpsveterinæren. For dressurprøven – se KR IV § 440.6.

§ 556 – Rytterens helse

1. Under feltrittkonkurranser må det rettes særlig oppmerksomhet mot hensynet til rytterens helse og risiko for skade. Ansvar for påligger rytteren, rytterens foresatte, TD og førstehjelpsansvarlig under stevnet i tilfelle sykdom og skade, er beskrevet i KR I § 130.2. Generelle krav til sanitet og førstehjelpsansvarlig er gitt i KR I § 142.

2. Rytter som har hatt et fall under oppvarmingen eller i konkurransen, skal fremstille seg for kontroll av stevnets førstehjelpsansvarlig eller autorisert helsepersonell, før TD eventuelt kan tillate rytteren å fortsette å ri under stevnet. Kravet om kontroll gjelder også om rytteren ikke skal fortsette å ri. Rytter som unnlater å fremstille seg for slik kontroll, skal ilegges skriftlig irettesettelse, forutsatt at ikke situasjonen rundt skaden tilsier noe annet. Strengere sanksjon kan ilegges hvis utelatelsen utsatte rytteren selv, hans hest eller andre deltakere for alvorlig fare.

3. **Sykdom eller skade** hos rytter skal håndteres i hht KRI § 130.2.

§ 557 – Medisinsk informasjon

1. Rytteren har ansvar for å informere arrangøren senest ved startærklæring om et telefonnummer til rytterens medhjelper(e) på stevne plassen eller til nærmeste pårørende. TD skal før stevnet starter forsikre seg om at alle ryttere har levert slik informasjon, og før start på utholdenhetsprøven overlevere en liste med informasjonen til medisinsk ansvarlig under stevnet.

2. Ryttere med en medisinsk historie som tilsier behov for spesielle handlinger ved en ulykke, skal bære på seg medisinsk informasjon om dette – gjerne i form av et armbånd, kjede eller annet som gjør informasjonen raskt tilgjengelig for førstehjelpspersonellet.

KAP 6 – DRESSURPRØVEN

§ 560 – Generelt

For dressurprøven gjelder bestemmelsene i KR IV, med de unntak som er gitt i dette reglement. Gjeldende dressurprogram bestemmes av grenutvalget og legges ut på www.rytter.no.

§ 561 – Resultatberegning

1. Resultatet regnes i prinsippet ut som ved vanlig dressur, se KR IV § 450. Det kan brukes halve karakterer f.o.m. CCN2*-S/CCN2*-L og CCNP1*-S/CCNP1*-L. Ved feilridning idømmes det -2p første gang, -4p andre gang og eliminering tredje gang. Poengsummen for hver dommer regnes ut, med fratrekk for eventuelle feil, og regnes om til prosent av maksimalt oppnåelig poengsum i klassen, angitt med 2 desimaler. Ekvipasjens endelige prosentresultat regnes så ut ved å legge sammen prosentresultatene fra hver dommer og dele på antall dommere. Resultatet avrundes eventuelt til 2 desimaler.

2. Antall straffepoeng beregnes ved å trekke prosentresultat fra 100. Resultatet avrundes til en desimal.

Eksempel:

	H	C	M
Dommerpoeng	171	173	169
<u>En feilridning</u>	<u>-2</u>	<u>-2</u>	<u>-2</u>
Resultat per dommer	169	171	167
<u>Resultat i %</u>	<u>67,60%</u>	<u>68,40%</u>	<u>66,80%</u>

Endelig prosentresultat: $67,60\% + 68,40\% + 66,80\% = 202,80\% : 3 = 67,60\%$

Straffepoeng: $100,00 - 67,60 = 32,40$ straffepoeng.

KAP 7 – TERRENGPRØVEN

§ 570 – Formål og allmenn beskrivelse

1. Terrengprøven skal vise hestens ferdighet ved raskt og djervt, men fornuftig å overvinne hinder som normalt finnes i terrenget. Ved feltritt i kort format skal terrengprøven være utdannende, slik at hestens teknikk, mot og sprangevner over ulike typer terrenghinder utvikles.

Ved feltritt i langt format er terrengprøven et mål på hestens utholdenhet, og på at treningen er riktig planlagt og gjennomført. Samtidig viser den rytterens ferdighet til å gjennomføre de ulike fasene planmessig og ta hensyn til tempo, hestens kapasitet og kondisjon og hindrenes vanskelighetsgrad.

2. Terrengprøven ris på tid, og ekvipasjen pådrar seg straffepoeng ved overskredet optimaltid. Man kan også pådra seg straffepoeng ved å ri for fort. Se § 572. Optimaltiden beregnes gjennom å dele distanse (meter) med angitt tempo. Straffepoeng regnes også for feil ved hinder.

3. Ferdighetsbedømming

a) Ferdighetsbedømming - terrengprøven er en bedømmingsmetode som kan benyttes som et tillegg til ordinær bedømming av feltritt.

Hensikten er å fremme balansert, effektiv og sikker ridning i terrengdelen. Det er egen premiering av ekvipasjen som oppnår høyeste poengsum. Bedømmingsskjema er å finne på www.rytter.no.

b) Bedømmingsformen kan brukes på alle klassenivå, men er utviklet spesielt for BEST-cup i feltritt. (Informasjon om BEST-cup er å finne på www.rytter.no)

§ 571 – Tempo og distanser

1. Banens lengde og tempo avgjør terrengprøvens vanskelighetsgrad. Feltbanebyggeren kan innenfor grensene i Tillegg 4 – Tabell 1 og 2 moderere vanskelighetsgraden for konkurransen.

2. For tempo og distanser se Tillegg 4 – Tabell 1 og 2.

§ 572 – Tidsfeil

1. Optimaltid

Underskredet optimaltid gir ingen bonuspoeng. Opp til og med klasse 100 cm/Lett-P ilegges 0,4 straffepoeng pr. sekund utover 15 sekunder underskredet optimaltid. Overskredet optimaltid medfører 0,4 straffepoeng pr. sekund opp til tillatt tid.

2. Tillatt tid

Tillatt tid er det dobbelte av optimaltiden. Overskredet tillatt tid medfører eliminering.

§ 573 – Tidtaking

1. Tidtakingsutstyr

Ettersom tiden spiller en avgjørende rolle for konkurransen, kreves et nøyaktig tidtakingssystem. Det er arrangørens ansvar å sørge for at tidtakingen foretas av kompetente personer og bare etter godkjent system. Tiden skal tas på 2 ur samtidig, og tiden i minutter og sekunder noteres på egne skjemaer, ett for hver klokke.

OBS! Stoppeklokke eller kronometer med *analog* tidsangivelse må ikke brukes pga. at risiko for å se feil på ett eller flere minutter foreligger.

2. Tidtakere

Det skal være tidtagere ved start og mål.

Hinderdommere skal være utstyrt med tidtakingsutstyr (stoppeklokke).

3. Unntatt hvis ekvipasjen starter for tidlig, tas tiden fra det øyeblikk starter har gitt startsignal til hestens bringe passerer mållinjen med rytteren til hest og i riktig retning. Tiden tas i hele sekunder, avrundet til neste sekund. Hvis en ekvipasje starter for tidlig, tas tiden fra det øyeblikk hestens bringe passerer startlinjen, og ekvipasjen ilegges 2 straffepoeng.

4. Dersom en ekvipasje stoppes under gjennomføringen av utholdenhetsprøven av en dommer eller hinderdommer, f.eks. pga. et ødelagt hinder, et uhell, fordi han blir tatt igjen eller pga. medisinsk eller veterinær kontroll, skal den tid som rytteren holdes tilbake, registreres og protokollføres for å trekkes fra rytterens sluttid i hovedprotokollen.

§ 574 – Tidtabell

1. Ved endags feltritt skal startliste med starttider for terrengprøven offentliggjøres senest en time før start. Ved feltritt over flere dager, uansett format, gjelder følgende: Er terrengprøven før sprangprøven, skal starttidene offentliggjøres kvelden før terrengprøven. Er terrengprøven etter sprangprøven, skal starttidene offentliggjøres i god tid innen terrengprøven starter.

2. Tidsintervallet mellom starttidene for to ryttere er avhengig av konkurransens vanskelighetsgrad og antall ryttere. I endags feltritt anbefales intervaller på 2 eller 3 minutter. Risikoen for forstyrrelser er liten, og korte intervaller bidrar til å høyne publikumsinteressen og forkorte tiden, noe som ofte er nødvendig for at et stort antall deltakere skal kunne gjennomføre alle tre delprøver på samme dag.

§ 575 – Gangart

Mellom start og mål er gangarten fri.

§ 576 – Avstigning

Andre steder på banen enn i forbindelse med passering eller forsøk på å passere et hinder kan rytteren foreta en frivillig og kontrollert avstigning for å rette på utstyr eller lignende uten at det regnes som fall eller styrt. Start og mål må passeres til hest, ellers blir ekvipasjen eliminert.

§ 577 – Hinder

1. Definisjon

Ethvert hinder skal være merket med rødt og hvitt flagg, og være nummerert eller bokstavert i rekkefølge fra det første hinderet. Et kombinasjonshinder består av flere deler (sprang), der hvert sprang er merket med bokstaver (A, B, C osv.).

Alle vesentlige hindringer i ridetrasséen som en gjennomsnittlig hest kan forventes å forsøke å hoppe over, må enten defineres som et hinder eller del av et hinder, eller være tydelig merket slik at det ikke kan oppfattes som et hinder.

2. Nærstående hinder og kombinasjonshinder

a) Om to eller flere hinder plasseres nær hverandre, men er konstruert og formgitt som separate problem, skal de nummereres og bedømmes hver for seg.

b) Et kombinasjonshinder er karakterisert ved at det består av flere elementer (sprang), så som banker og trapper eller flere etter hverandre følgende elementer (sprang) som er bygd slik at det ved en vegring blir vanskelig å ri om igjen den delen vegringen skjedde på uten å hoppe om igjen foregående element(er) eller hele hinderet. Et kombinasjonshinder skal merkes med ett nummer og bokstaver (A, B, C osv.) for hvert sprang. Se eksempler i Tillegg 6.

c) Stusshinder er en kombinasjon der avstanden mellom elementene er 5 meter eller mindre

d) Om det foreligger tvil angående bedømmelsen av konsentrasjoner av sprang, skal TD bestemme bedømmelsen og merkingen før klassen starter, og deltakerne skal informeres om dette.

3. Alternative veier

a) Dersom et hinder kan hoppes i ett sprang, men har alternativ vei som innebærer ett eller flere sprang, må hvert alternativ merkes med nummer og eventuelt bokstaver.

b) Alternative hindre eller hinderelementer skal ha separat merking med rødt og hvitt flagg, men må ha samme nummer/bokstav(er) som den direkte ruten. Begge sett med røde og hvite flagg skal ha en *svart strek* (godt synlig for rytterne). Slike "strekalternativer" skal dømmes som separate hindre eller hinderelementer, der bare det ene skal hoppes.

c) Rytteren kan endre rute og ri fra ett svart-flagget hinder til et annet uten å få straffepoeng (f.eks. hoppe 6a i venstre rute og deretter 6b i høyre rute) forutsatt at han ikke har presentert hesten for det neste hinderet på den opprinnelige ruten. Se Tillegg 5.

4. Hinderets natur

a) Hinderet skal være fast, innbydende i form og utseende og så naturlig som mulig. Der naturhinder inngår, skal disse om nødvendig forsterkes slik at de beholder sitt utseende og karakter under hele konkurransen. Hinder skal ikke kreve et akrobatisk kunststykke for å passeres, eller formgis slik at det medfører en ubehagelig eller plutselig overraskelse for hesten. Intet hinder må være slik bygd at det er mulig for ekvipasjen å passere under.

b) Den faste delen av et hinder må ikke overstige den angitte høyden eller lengden på noe punkt hvor det er rimelig å anta at en ekvipasje kan forsøke å forsere hinderet.

c) Høyden på et hinder måles fra det punkt hvor en hest normalt vil ta av. Lengden av hinderet måles fra ytterkanten av bommene eller annet materiale hinderet består av.

d) Utsprang eller «skijump» kan skje mot plant eller hellende underlag, og fallhøyde er ulik for disse to typer. Fallhøyde måles fra hinderets høyeste punkt, inkludert hekk eller ris, til det sted en normalt hoppende hest lander. Uthopp kan ikke bestå av et lengdehinder eller et hinder med maks høyde.

e) Hvis det er mulig å hoppe gjennom et rishinder, bullfinch, hekk etc., kan hinderet overskride foreskrevet makshøyde, dog ikke den faste delen. Hekken eller riset på hinderet må da være laget av fleksibelt og bøyelig materiale, og skal ikke kunne skade hester som hopper igjennom. Hekken/riset skal beholde samme konsistens gjennom hele konkurransen. Bullfinch skal være gjennomsiktig og være mer enn 1,40 m høyt. Bullfinch bør ikke brukes i CCN2*-S/CCN2*-L og CCNP1*-S(CCNP1*-L og skal ikke brukes i klasser under dette.

f) Et vannhinder består av en vannflate (dam, sjø, bred elv), eventuelt med forhindringer, som hesten er ment å forsere uten å hoppe over vannet. Bunken skal være fast og stabil. Vanddybden skal ikke overstige 35 cm på noe sted der det er naturlig å ri. Maks dybde på opphoppssiden er 30 cm. Vannhinder skal være minst 6 m langt. Vannhinder der ekvipasjen hopper et hinder inn i eller ut av vannet, skal være minst 9 m langt.

g) Hinder der hest kan sitte fast, skal bygges slik at det lett kan demonteres og gjenoppbygges til eksakt samme utseende. En slik konstruksjon skal ikke innvirke på hinderets faste karakter. Tau for festing av bom anbefales.

h) Hinder plassert på flat mark og ikke i kombinasjon med andre vanskeligheter, bør bygges i maks høyde.

i) Rivbare hindre kan inngå bare hvis den tekniske utførelsen er godkjent av grenutvalget etter FEI-standarden for minimum styrke på rivbare hindre. En liste over godkjent teknisk utførelse er publisert på FEIs hjemmeside.

j) Et hinder som kun er lengdehinder, slik som dike og tørrgrav, kan ha en bom eller hekk i fremkant. Denne skal ikke være høyere enn 50 cm og inngår i beregningen av hinderets lengde.

k) Når høyden på et hinder ikke kan defineres eksakt (f.eks. naturlig hekk, bullfinch etc), skal høyden måles på den faste delen av hinderet der en hest kan passere uten å få straffepoeng.

5. Siste hinder i terrengprøven skal plasseres minst 20 meter og høyst 50 meter fra mållinjen.

KAP 8 – DØMMING AV TERRENGPRØVEN

§ 580 – Definisjon av feil

1. Idømming av feil

Feil som inntreffer ved passering eller forsøk på passering av et nummerert hinder, gir straffepoeng/eliminering. Dette gjelder også dersom det *etter hinderpasseringen* inntreffer hendelser som ville ha medført straffepoeng om det hadde skjedd ved hinderet, og hendelsen skyldes den måten ekvipasjen passerte hinderet på. Feil idømmes ikke hvis hinderdommeren mener feilen *klart* ikke inntraff ved passering eller forsøk på passering av et nummerert hinder. Unntak er fall eller styrt som beskrevet i § 580.6 og 7. Feil kan også i visse tilfelle nærmere angitt nedenfor, idømmes ved passering av start- og mållinje.

2. Vegring

- a) En hest har vegret når den stanser foran hinderet som skal hoppes.
- b) Dersom hinderet er høyere enn 30 cm, straffes ekvipasjen for vegring selv om hesten hopper hinderet etter å ha stoppet.
- c) Dersom hinderet er lavere enn 30 cm (som vannpassering, uthopp og lignende), straffes ekvipasjen ikke for vegring hvis hesten umiddelbart passerer hinderet etter å ha stoppet og/eller trådd til siden. Om stoppet er vedvarende, eller hesten trår tilbake, straffes det for vegring.
- d) Om hesten har tatt ett eller flere steg tilbake og igjen ris frem mot hinderet, stopper og trår tilbake, regnes dette som andre vegring osv.
- e) Når en hest ved oppsprang på bank eller lignende mislykkes og glir tilbake, regnes det som vegring.

3. Utbryting

- a) En hest har brutt ut når den har blitt presentert for hinderet eller del av det og unnviker dette på en slik måte at hodet, halsen og begge skuldrene passerer utenom ytterpunktene på hinderet eller elementet som er flagget.
- b) Rytteren kan imidlertid ombestemme seg mht hvor han vil passere hinderet eller elementet uten at dette regnes som utbryting, selv om det skyldtes en feil på foregående hinder eller del av det.

4. Volte eller volte tilbake, ridning rundt hinder

- a) Volte eller volte tilbake skjer når hesten under anridning til hinder eller del av det krysser sitt eget spor.
- b) Etter å ha blitt straffet for en vegring, utbryting, volte eller volte tilbake kan rytteren gjøre en eller flere volter eller volter tilbake – uten mellomliggende forsøk på ny anridning mot hinderet – før han på nytt rir an mot hinderet, uten at dette straffes som ny ulydighet.
- c) Dersom rytter med vilje, enten uten anridning på hinderet eller etter en ulydighet, rir rundt eller bak hinderet han skal passere for å ta bort en tilsiktet vanskelighet i hinderet, regnes dette som en ulydighet. Dette kan tenkes inntreffe spesielt ved nedhopp i vann, coffin og hinder med landingspunkt som ikke kan sees fra avsprangspunktet.

d) Rytteren kan ri rundt eller legge volter mellom hindre med separat nummerering uten å idømmes straffepoeng så sant han ikke har gjort anridning mot neste hinder. Volte eller volte tilbake mellom enkelthindre i en kombinasjon medfører alltid straffepoeng.

5. Feil vei

a) Alle hindre og obligatoriske porter i klassen må passeres og i riktig rekkefølge.

b) Alle røde og hvite flagg må respekteres overalt på alle baner. Som feil vei regnes bl.a. passering av start- eller mållinjen fra gal retning eller passering av rødt/hvitt flagg e.l. på feil side.

c) Dersom slik feilridning ikke rettes opp i tide, dvs. innen neste hinder eller mållinjen, elimineres ekvipasjen (feil vei som ikke rettes opp i tide). Har mållinjen blitt passert fra feil retning, bedømmes det som «rettet i tide» hvis rytteren umiddelbart snur og passerer mållinjen fra riktig retning. Dersom rytteren passerer mållinjen avsteget, men sitter opp umiddelbart og rir over mållinjen til hest, regnes det også som «feil vei rettet i tide». Tiden tas når hestens bringe passerer mållinjen med rytteren til hest, i riktig retning.

d) Som feil vei regnes også hopping eller forsøk på hopping av innflagget hinder som ikke står for tur, å unnlate å ta et hinder som skulle vært hoppet, hopping eller forsøk på hopping av hinder i feil rekkefølge, eller hopping på nytt et hinder som allerede er hoppet. Unntak for kombinasjonshinder, se § 580.9. Slik feil kan ikke rettes opp og medfører eliminering. Som forsøk på hopping regnes situasjoner som ellers ville blitt bedømt som vegring eller utbryting.

6. Fall

En rytter har falt av når han definitivt skilles fra hesten og må foreta ny oppsitting. Avstigning regnes ikke som fall, jf § 576.

7. Styrt

Som styrt regnes det når hesten faller slik at dens bog og bakdel samtidig berører bakken eller hindret og bakken, eller den er fanget i et hinder på en slik måte at det ikke er mulig å fortsette uten assistanse eller risiko for at hesten blir skadet.

8. Nedridd flagg

Flagg regnes som nedridd om det rykkes helt løs. Dette regnes ikke som feil vei dersom hestens eller rytterens *ytre* side river samsidige flagg. Ellers regnes det som feil vei og må rettes, dvs. hinderet må hoppes på nytt innenfor flaggene innen neste hinder hoppes. Det er ikke tillatt for rytteren å spørre hinderdommeren eller andre om flagget ble passert på riktig side. Dersom rytter velger å hoppe hinderet på nytt, selv om hinderet ble passert riktig første gang, blir det ikke idømt feil, og tiden blir ikke trukket fra.

9. Feil på kombinasjoner

a) Ridning rundt et av elementene eller sirkler mellom elementene i en kombinasjon bedømmes som vegring. En ekvipasje får vegre høyst to ganger sammenlagt på en kombinasjon uten å bli eliminert. Etter vegring, utbryting og volte/volte tilbake under passering av en kombinasjon kan rytteren, om han ønsker, ta hele kombinasjonen eller del av denne om igjen, men blir belastet med straffepoeng for eventuelle feil selv om han allerede hadde passert de aktuelle

enkelthindre feilfritt. Ved slik omridning er det om nødvendig tillatt å passere gjennom flaggmerkingen av en del av kombinasjonen i feil retning.

b) Når en hest har passert et element i et stusshinder feilfritt, anses den å ha blitt presentert for det neste elementet i kombinasjonen. Hvis rytteren ombestemmer seg under passeringen av det første elementet i et stusshinder og for eksempel rir en lengre rute, blir det bedømt som utbryting.

§ 581 – Feil ved hinder og tidsfeil

1. Ekvipasjen kan pådra seg straffepoeng på følgende måter:

Ulydighet (vegtring, utbryting, volte, ridning rundt hinder som skal passeres)

– første gang ved hvert hinder 20 p

– andre gang ved samme hinder 40 p

Riv av rivbart hinder¹⁾ 11 p

Ri videre etter å ha passert hinder på ikke godkjent måte 20 p

Farlig ridning²⁾ 25 p

Straffepoeng for overskredet optimaltid 0,4 p/sek

Straffepoeng ved for tidlig start 2 p

Straffepoeng for underskredet optimaltid med mer enn 15 sek t.o.m. klasse CCN2*-S/CCN2*-L/Lett-P 0,4 p/sek

¹⁾ Prosedyre ved riv av rivbart hinder: Straffepoeng utdeles ikke automatisk. TD må undersøke hendelsesforløpet og vurdere om hesten åpenbart ikke håndterte utfordringen i hinderet. Kun hvis dette er tilfelle, tildeles straffepoeng for riv av rivbart hinder.

²⁾ Straffepoengene skal registreres som feil på hinder. Farlig ridning kan også medføre eliminering og eventuelt sanksjon avhengig av alvorlighetsgrad.

2. Følgende medfører eliminering:

– ulydighet ved samme hinder/hinderkombinasjon 3 ganger

– tre ulydigheter

– styrt eller fall

– feil vei som ikke rettes i tide

– uteglemt hinder eller rødt/hvitt flagg

– hopping eller forsøk på hopping av hinder som allerede er hoppet (med unntak for ny hopping i hht § 580.8)

– hopping eller forsøk på hopping av hinder i feil rekkefølge

– overskridelse av tillatt tid

Dessuten medfører forseelse mot følgende paragrafer eliminering og eventuelt sanksjon: § 525 (jf pkt 7), § 526 (jf pkt 1.d og 2.d), § 530, § 532.1, 2 og 5, § 553, §555, § 576, § 582.1 og 5 og § 583.

3. Ekvipasje som blir eliminert, utelukket eller trekker seg, skal umiddelbart forlate banen i skritt, hvis ikke TD har gitt annen beskjed. Ekvipasjen får ikke fortsette rittet og har ikke rett til å hoppe noe hinder. Forlater ikke ekvipasjen

banen, kan rytteren ilegges sanksjon. Rytter som fortsetter rittet etter styrt eller fall, skal ilegges sanksjon.

§ 582 – Ekvipasje i vanskeligheter ved et hinder

1. En ekvipasje i vanskeligheter fremfor et hinder som står for tur til å hoppes av neste ekvipasje, må raskt gi plass for denne og følge anvisning fra hinderdommeren. Tiden ekvipasjen holdes tilbake, skal registreres og trekkes fra sluttiden. Tilsiktet hindring av neste ekvipasje gir eliminering og eventuelt sanksjon – jf. § 553 om farlig ridning.
2. Dersom en hest sitter fast i et hinder, bestemmer hinderdommeren om hinderet skal demonteres eller om hesten skal hjelpes løs på annen måte. Hinderdommeren skal om nødvendig beordre rytteren til å stige av.
3. Om et hinder er fullstendig ufremkommelig på grunn av en ekvipasje i vanskeligheter, eller hinderet er demontert eller rasert og ikke gjenoppbygget i tide, skal hinderdommeren stoppe påfølgende ekvipasje. Omstart skjer «flyvende», og tiden tas fra det sted der ekvipasjen ble stoppet. Hinderdommeren registrerer tiden for oppholdet, som trekkes fra ekvipasjens sluttid.
4. Dersom fremkommeligheten på et hinder er begrenset, eller hinderet er delvis rasert, men hinderdommeren bedømmer det som mulig å hoppe, kan hinderet avgrenses midlertidig ved å flytte et flagg. Alternativ vei kan ikke avstenges midlertidig. Påfølgende ekvipasje må gjøres oppmerksom på dette i så god avstand fra hinderet som mulig. Arrangør bør gjennom skikkelig hinderkonstruksjon sørge for at slike uhell ikke skjer.
5. Ekvipasje som blir tatt igjen av senere startende ute i sporet, skal raskt gi plass. Ekvipasje som tar igjen en annen ekvipasje, kan bare passere denne på et trygt og egnet sted. Overlagt brudd mot denne bestemmelsen medfører eliminering og eventuelt sanksjon – jf. § 553 om farlig ridning.

§ 583 – Ikke tillatt hjelp

1. Enhver hjelp som ikke er tillatt ifølge bestemmelsene i pkt 5 nedenfor, medfører eliminering. Enhver inngripen fra utenforstående, med eller uten rytterens samtykke, er forbudt.
2. Spesielt nevnes følgende som ikke tillatt:
 - med hensikt å utnytte forutgående ekvipasje som «drahjelp»
 - å følges med bil, sykkel, til fots eller til hest av utenforstående
 - å anvende person(er) ved hinder til å drive på hesten
 - å anvende person(er) til å angi retning, tid eller tempo
 - å anvende noen slag av kommunikasjonsapparater
 - å rive ned gjerder, innhegninger, trær etc. for å lette eller korte veivalget
 - å spørre om informasjon om riktig passering av hinderflagg og straffepoeng ved hinder fra hinderdommeren eller andre.

3. Funksjonærer, hinderdommere eller andre tilstedeværende får ikke korrigere rytters feil eller avvik fra banen. Funksjonærer som gir ikke tillatt hjelp, kan ilegges sanksjon. Den aktuelle ekvipasjen kan elimineres.

4. TD avgjør ved tvilstilfeller om ikke tillatt hjelp har funnet sted.

5. Tillatt hjelp

a) Rytteren kan motta mistet pisk, hjelm og briller uten å sitte av.

b) Rytteren kan spørre om og motta informasjon om straffepoeng ved hinder fra hinderdommeren

c) En rytter som har revet ned hinderflagget under en utbryting, kan be hinderdommeren plassere flagget korrekt tilbake før han gjør et nytt forsøk på å forsere hinderet. Tiden som medgår til dette, trekkes ikke fra.

d) Bruk av automatiske apparater til å måle puls, temperatur etc. etter konkurransen er tillatt.

§ 584 – Uforutsette hendelser – avvikelser fra bestemmelsene

Se KR I § 146.5.

§ 585 – Ferdighetsbedømming

Ferdighetskarakterer settes i henhold til skjema fastsatt av NRYF – se www.rytter.no.

Sluttpoengsummen fremkommer slik: Totalt antall ferdighetspoeng fratrukket (feilpoeng på hinder + tidsfeil) x 0.5. Ved likeplassering skilles ekvipasjene i hht §513.d.

Det er ikke anledning til å protestere mot karakterer gitt av ferdighetsdommer(e).

KAP 9 – SPRANGPRØVEN

§ 590 – Generelt

KR II gjelder for sprangprøven med de unntak som er gitt i dette reglement.

§ 591 – Vanskelighetsgrad

1. Sprangprøven er lik en vanlig sprangkonkurranse, men uten at målet er å finne en individuell vinner av delprøven. Hovedformålet er å vise at hest og rytter er godt trent i disiplinen sprangridning. Sprangbanens utforming, lengde og tempo og hindrenes dimensjoner skal være i henhold til klassenivået.
2. Obligatoriske porter, vendeskjermer og passasjer skal ikke brukes.
3. Hindrene skal være standard spranghindre. De skal være massive, innbydende og med gode innfangere.
4. Banen skal ha varierte hindertyper. Bruk av kombinasjoner og vanngraver er regulert i Tillegg 7. Vannhinder er ikke tillatt, men vanngrav med hinder over er tillatt i klasser fra og med 2* (for ponni fra og med 1*). Lukkede kombinasjoner er ikke tillatt.
5. Dimensjonene på hindrene skal ikke overstige grensene som er satt i Tillegg 7. Minst to tredeler av hindrene skal ha maksimumshøyden for klassenivået. En forskjell på 5 cm fra tabellgrensene er tillatt.
6. Alternative hinder er tillatt fra og med 2* (for ponni fra og med 1*). Disse skal merkes på banetegningen med samme nummer og ordet "ALTERNATIV".

§ 592 – Besiktning av banen og gjennomføring av prøven

1. a) Sprangbanen skal være åpen for besiktning i rimelig tid før sprangprøven begynner, og på endags feltritt før første start i dressurprøven. Ved feltrittkonkurranser over flere dager skal sprangbanen åpnes for besiktning minst 15 min før sprangprøven starter. Når banen åpnes, skal banetegning være slått opp, og banen skal kunne besiktiges etter arrangørens anvisninger. På banetegningen skal veien være merket med piler ved hvert hinder.
b) Tiden for besiktning av banen kan begrenses til 15 minutter. Under endags feltritt er det tillatt å besiktige banen mens konkurransen foregår, dog skal det utvises stor aktsomhet slik at konkurrenter ikke blir forstyrret.
2. Hindre for flere klasser kan være satt opp på samme bane. Hindrene skal da være merket med klasseindikatorer i samme farger som i terrengprøven (se § 577) på samme side på alle hindrene, og om nødvendig flere på samme hinder.

3. Under endags feltritt skal ekvipasjen senest 30 min etter at å ha avsluttet dressurprøven melde seg klar for oppnevnt funksjonær for gjennomføring av sprangprøven.

§ 593 – Feil på banen og tidsfeil

1. Bedømmingsmetoden er 238.2.1 med følgende unntak:

Nedslag eller tramp i vanngrav	4 p
Ulydighet 1. gang	4 p
Ulydighet 2. gang t.o.m 100 cm/Lett-P	8 p
Ulydighet 2. gang f.o.m. CCN2*-S/CCN2*-L og CCNP1*-S/CCNP1*-L	eliminering
Ulydighet 3. gang t.o.m. 100 cm/Lett-P	eliminering
Styrt eller fall	eliminering

Ved mer enn 16 straffepoeng (tidsfeil ikke medregnet) får ekvipasjen fullføre sprangprøven, men elimineres før terrengprøven.

2. Overskridelse av maksimaltiden medfører 0,4 straffepoeng for hvert påbegynt sekund. Overskridelse av tillatt tid (= dobbel maksimaltid) medfører eliminering.

KAP 10 – NORGESMESTERSKAP

§ 594 – Generelt

Generelle bestemmelser for NM og KM: KR I §§ 150 og 152.

Medaljer og premieseremoni: KR I §§ 153 og 154.

Kvalifisering: KR I §§ 126 og 150, og KR V § 522.13.

Startrekkefølge: KR I § 145.4 og 5.

§ 595 – Norgesmesterskap i feltritt

1. Det arrangeres følgende NM i feltritt: **NM-F** åpent for alle ryttere, **NM-F-U** åpent for juniorer og ungryttere, **NM-F-J** åpent for juniorryttere og **NM-F-P** åpent for ponniekvispasjer. Aldersbegrensningene i KR I § 122 gjelder. NM-F-U og NM-F-J kan slås sammen til ett NM-F-J/U dersom grenutvalget finner grunn til det.

2. For NM kan feltritt med kort format arrangeres over 2 dager, med dressurprøve og terrengprøve første dag og sprangprøve andre dag, eller som feltritt med langt format etter oppsett for CCI beskrevet i FEIs reglement for feltritt. Stevneformatet må godkjennes av grenutvalget.

3. Ved NM med kort format over to dager skal veterinærbesiktigelsen utføres før dressurprøven og sprangprøven som beskrevet i §550.4.a og c. Ved NM med langt format følges vanlig prosedyre i hht § 550.

§ 596 – NM i feltritt for klubblag (NM-F-lag og NM-F-P-Lag)

1. a) Norgesmesterskapene i feltritt for klubblag er åpne for et ubegrenset antall rene klubblag fra klubber tilsluttet NRYF. Den enkelte klubb kan stille flere lag. Hvert lag kan bestå av 2 eller 3 ekvipasjer, hvorav 2 teller i sluttresultatet.

b) Hvert lagmesterskap kan arrangeres i én klasse, eller i to klasser på hvert sitt nivå. Ved to klasser må hvert lag ha minst én startende ekvipasje på hvert nivå.

c) Ved én klasse regnes de to beste resultatene med i sluttresultatet for laget. Ved to klasser regnes det beste resultatet fra hvert nivå med i sluttresultatet for laget. Laget må ha ett tellende resultat fra hvert nivå for å bli rangert.

d) **NM-F-Lag** er åpent for seniorer og/eller ungryttere og/eller juniorryttere.

e) **NM-F-P-Lag** er åpent for ponniekvispasjer.

2. **NM-F-Lag** og **NM-F-P-Lag** skal arrangeres enten som feltritt med kort format over 2 dager, med dressurprøve og terrengprøve første dag og sprangprøve andre dag, eller som endags konkurranse i vanlig format.

3. Hvert lag skal ha en lagleder i hht KR I § 134.

4. Senest én time før trekningen av lagrekkefølge starter, må laglederne meddele arrangøren hvem som rir på laget, og i hvilken innbyrdes rekkefølge disse skal ri. Tidspunktet for trekningen skal kunngjøres i Melding til rytterne.

5. **Resultat og premiering** er i hht § 513.2. Bestemmelsene om premiering av ikke tellende ekvipasje i lagsammendraget gjelder også for medaljetildelingen.

§ 597– Klasser

Klassene for NM-F, NM-F-U, NM-F-J, NM-F-P, NM-F-Lag og NM-F-P-Lag bestemmes for hvert år av grenutvalget innen 31. desember året før og offentliggjøres i NRYFs informasjonsorganer. Senest dagen etter påmeldingsfristens utløp skal grenutvalget bestemme om NM-F-U og NM-F-J skal arrangeres som ett felles mesterskap.

Tillegg 1 – Særskilte bestemmelser for Knøttecup

1. Hensikt

- a) Knøttecup er en introduksjon til ryttersportens gren feltritt. Hovedmålsettingen er å rekruttere nye ryttere, hester og stevnearrangører til denne grenen.
- b) Deltakelse i KC skal gi unge ryttere en allsidig tilnærming til ryttersporten, gjennom trening av motoriske ferdigheter, balanse, koordinasjonsevne og følelse for riktig tempo og god rytme. Også rytterens mentale egenskaper og evnen til å planlegge og organisere rittet blir prøvd.

2. Almennelige bestemmelser

- a) Knøttecup arrangeres i hht KR med de unntak og tillegg som fremgår her. Knøttecup kan gjennomføres som eget stevnearrangement, eller som klasse under et ordinært feltrittstevne. Det vises for øvrig til eget aktivitetshefte for Knøttecup, og temasider under grenutvalgets sider på www.rytter.no.
- b) Rytterlisens og hestelisens kreves ikke, men hesten må ha grunnregistrering, og rytteren må ha Grønt kort. Gyldige papirer må kunne forevises i sekretariatet før start. Se KRI §§ 131-132.
- c) Knøttecup er åpen for ponniekvipasjer som ikke har fullført feltrittklasse Lett-P (LB-P) og for hesteevipasjer som ikke har fullført feltrittklasse 90 cm (LC).
- d) Det skal arrangeres separate klasser for ponni og hest ved minst 3 startende i hver gruppe.
- e) Nedre aldersgrense for rytter er fylte 10 år.

3. Premiering

- a) Alle deltagere som har startet dressurprøven, skal ha egen deltakersløyfe.
- b) Arrangøren må sende inn fullstendige resultatlister til NRYF.
- c) "Knøttecupen" arrangeres årlig. Det blir tildelt pengepremier til de rideklubber der medlemmene samler flest Knøttecup-sløyfer i løpet av ett år. Pengepremien tilfaller klubben og skal benyttes til videre utvikling av feltrittsporten i egen klubb. Antallet premier og verdien fastsettes av grenutvalget hvert år.

4. Krav til teknisk personell og sanitet

- a) Dersom Knøttecup inngår som klasse på et ordinært feltrittstevne, er kravet til teknisk personell og sanitet i henhold til KRV kapittel 4. Både under ordinære feltrittstevner og når Knøttecup avvikles som eget stevnearrangement, kan hestebesiktningen utføres av en TDF, uten veterinær. Når Knøttecup avvikles som eget stevnearrangement, kan terrengprøven arrangeres uten veterinær tilstede.
 - b) TD oppnevnes av NRYF v/ autorisasjonsmyndigheten og kan være fra arrangørklubben. Erfaren TDF som har gått av for aldersgrensen, kan fungere som TD ved slike arrangement. (GU-F v/ FBK har myndighet til å forlenge autorisasjon for slike oppdrag med inntil ett år om gangen).
- Stewardassistent(er) oppnevnes av arrangøren, og TD skal godkjenne og instruere disse.

c) For delprøvene skal følgende teknisk personell benyttes:

- Dressurprøven: Dømmes av min. DDA. Kan dømmes av klassens TD dersom denne har nødvendig dressurdommerautorisasjon.
- Sprangprøven: Godkjenning av sprangbanen og bedømming utføres av min. SBA, hhv SDA. Dersom klassens TD har nødvendig tilleggsautorisasjon, kan denne godkjenne sprangbanen og dømme sprangprøven.
- Terrengprøven: Bygging av terrengbanen ivaretas av TD, eventuelt autorisert feltbanebygger. TD skal godkjenne banen etter at den er bygget.

d) Dersom Knøttecup avvikles som eget stevnearrangement, er kravet til sanitet i henhold til KRI § 142.1. Det er *ikke* krav om forsterket sanitet.

5. Stenging av terrengbanen

Hensynet til praktiske forhold og hestevelferden avgjør hvor sent inntil stevnet det er adgang til å trene på banen. Dersom det er praktisk gjennomførbart, kan det for eksempel være organisert trening med kyndig veiledning på vannhinderet helt inntil dagen før konkurransen.

6. Klassebeskrivelse

a) Dressurprøven

Dressurprøven gjennomføres i hht godkjente dressurprogram for Knøttecup på www.rytter.no

b) Sprangprøven

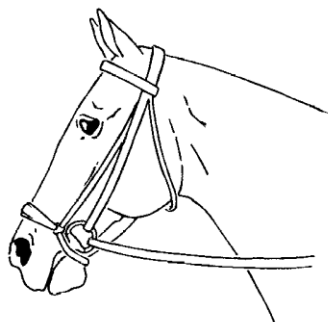
Dersom det ikke benyttes autorisert sprangbanebygger, skal ferdige tegnede baner for sprangprøven i Knøttecup benyttes (disse ligger til enhver tid tilgjengelig på www.rytter.no).

- Antall hinder: 7–8 (kombinasjoner skal ikke forekomme, rideveien skal være enkel)
- Høyde: 0,60 m
- Lengde: Trippelbar 0,75 m. Øvrige hinder maks 0,60 m
- Banelengde: 250 m – 350 m
- Tempo: 250 m/min

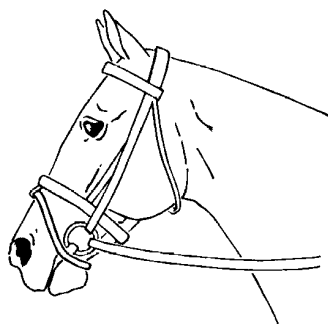
c) Terrengprøven

- Antall hinder: 10–12 (kombinasjoner skal ikke forekomme)
- Høyde: 0,60 m
- Maks lengde høy del: 0,60 m
- Maks lengde ved basen: 0,80 m
- Maks lengde grav: 1,00 m
- Maks lengde trippelbar: 0,75m
- Maks fallhøyde plant underlag: 0,70 m
- Maks fallhøyde hellende bak hinderet: 0,75 m
- Banelengde: 1000 m – 1200 m
- Tempo: 350 m/min

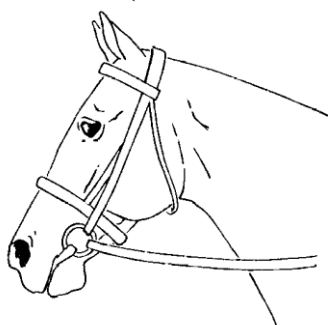
Tillegg 2 – Tillatte neseremmer ved dressurprøven

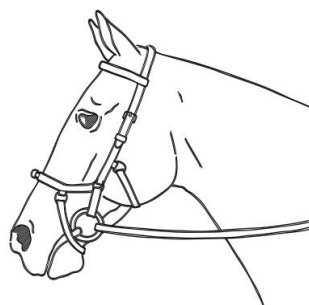
1) Lav neserem (hannoveransk)

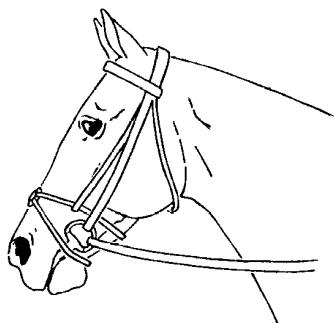
4) Aachengrime

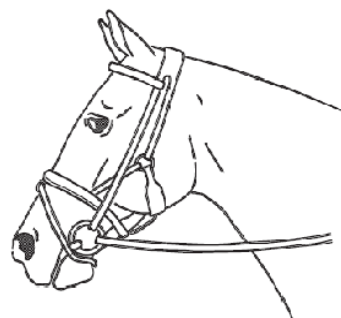
2) Høy neserem (engelsk)

5) Mickle-m-hodelag

3) Kryssnesebånd

6) Stutztem
(kombinert nesebånd – lav hakerem)

1, 3, 4 og 5 er ikke tillatt brukt sammen med kandar.
Når 6 blir brukt sammen med kandar, er den nederste neseremmen ikke tillatt.

Tillegg 3 – Feltrittskortet

1. Generelt

a) Feltrittskortet er et alternativ til ordinær sprangkvalifisering. Se KR V § 522.

b) Prøven består i at rytteren må vise at han behersker hesten i temporidning og hopping av enkelte typehinder for terrengritt. Avslutningsvis skal ekvipasjen ri en terrengbane. En trener godkjent av NRYF skal bedømme rytterens sits og balanse, og evnen til å følge hesten og ri i god rytme og riktig tempo. Rytteren skal også vise evne til å planlegge rideveiene og vurdere vanskeligheter underveis i rittet.

c) Dersom treneren godkjenner prøven, skal han signere Feltrittskortet til ekvipasjen. Feltrittskortet må rytteren ha med på stevneplassen som et bevis på at han er kvalifisert for å starte feltritt på det aktuelle nivået med den aktuelle hesten. Dersom treneren ikke godkjenner prøven, skal rytteren få skriftlig begrunnelse med tilbakemelding om hva som må forbedres. Rytteren kan stille til ny prøve hos samme eller en annen godkjent trener etter tidligst 7 dager.

2. Gjennomføringen av rideprøven

a) **Rideprøven** skal gjennomføres som en treningsøkt på ca. 1 time med instruksjon av treneren før ridning av en terrengbane.

b) **Treningsøkten** skal omfatte hopping av ulike typehinder i terrenget, f.eks. opphopp, nedhopp, grøft, trippelbar, kasse og vannhinder.

c) **Hopping av en terrengbane** med minimum 8 hinder, hvorav minst 2 hinder ikke skal ha inngått i oppvarmningen eller treningsøkten. Banen skal inneholde varierende hindertyper, hvor det stilles krav til at rytteren må tilpasse tempoet i forhold til hindrene.

d) **Tempoøkt.** Rytteren skal ri en strekning i konkurransetempo. Treneren skal bedømme om rytteren kan ri i riktig tempo for det aktuelle nivået.

e) Særlige krav

Ekipasjen får ikke ha flere enn to vegringer på hinder. Ved vegring på hinder skal treneren bedømme hvordan rytteren løser problemet før prøven kan godkjennes.

Dersom rytteren viser farlig ridning, avstraffelse eller ukorrekt behandling av hesten, eller på annen måte setter seg selv eller andre i fare, skal prøven ikke godkjennes.

Rytteren skal ha reglementsfastet sikkerhetsutstyr i hht § 525 og ellers passende rideantrekk. Hesten skal ha reglementsfastet utstyrt i hht § 526.2.

f) Det er ikke anledning til å nedlegge protest mot resultatet av prøven. Det kan nedlegges protest mot gjennomføringen av prøven i hht KR I § 173.

3. Nærmere informasjon om praktisk gjennomføring og vurdering av prøvene for Feltrittskortet 1, 2 og 3 ligger på www.rytter.no

Tillegg 4 – Hinderdimensjoner, banelengder etc. i terrengprøven

Tabell 1 a) – Terrengprøven – HEST – del 1

KLASSE	CCN4*-S/CCN4*-L	CCN3*-S/CCN3*-L	CCN2*-S/CCN2*-L
HINDER			
Fast hinder: maks høyde	1,20	1,15	1,10
Rishinder: maks høyde	1,40	1,35	1,30
fast del	1,20	1,15	1,10
Maks lengde høy del	1,80	1,60	1,40
ved basen	2,70	2,40	2,10
grav o.l.	3,60	3,20	2,80
trippebar	2,10	1,90	1,60
grav foran rekk	1,90	1,60	1,30
Maks fallhøyde, plant	1,80	1,60	1,40
hellende, bak hinder	2,00	1,80	1,60
Fallhøyde nær maks, høyst	2 stk	2 stk	2 stk
Minste høyde under tak	3,30	3,30	3,30
Smale hindre: bredde/maks antall kombinasjoner	0,90	1,00	1,20 – maks 2 ikke komb
Bullfinch	OK	OK	Helst ikke
Vannhinder – se § 577.4.f			

Forholdet mellom antall hinder og banelengde bør være:

CCN4*-S Maks ett hinder per 110 m

CCN3*-S Maks ett hinder per 105 m

CCN2*-S Maks ett hinder per 100 m

Tabell 1 a) – Terrengprøven – HEST – del 2

KLASSE	CCN4* -S	CCN3*-S	CCN2*-S
TERRENG			
Banelengde m	3420-3990	3025-3575	2600-3120
Antall kombinasjoner	6-8	5-7	4-6
Maks antall sprang	30-35	27-32	25-30
Tempo m/min	570	550	520
Tid	6-7 min	5,5-6,5 min	5-6 min

Alle tall er minimums- og maksimumsgrenser

Tabell 1 a) – Terrengprøven – HEST – del 3

KLASSE TERRENG	CCN4*-L	CCN3*-L	CCN2*-L
Banelengde m	5700-6270	4400-5500	3640-4680
Antall kombinasjoner	6-8	5-7	4-6
Maks antall sprang	35-40	30-35	25-30
Tempo m/min	570	550	520
Tid	10-11 min	8-10 min	7-9 min

Alle tall er minimums- og maksimumsgrenser

FiBB og TD kan justere løypa i begge retninger for å ta hensyn til terrenget, men antall hindre bør likevel være spredt proporsjonalt med lengden av banen.

Tabell 1 a) – Terrengprøven – HEST – del 4

KLASSE		100 cm	90 cm	80 cm	70 cm
TERRENG	Fase D				
Maks høyde	fast hinder	1,00	0,90	0,80	0,70
Maks høyde	rishinder	1,20	1,10	0,90	0,90
	rishinder, fast del	1,00	0,90	0,80	0,70
Maks lengde	høy del	1,20	1,00	0,80	0,70
	ved basen	1,80	1,50	1,00	0,90
	grav o.l.	2,50	2,00	1,25	1,20
	trippelbar	1,40	1,20	0,90	0,80
	grav foran rekk	1,10	0,80	0,80	0,70
Maks fallhøyde	plant	1,20	1,00	1,00	0,70
	hellende, bak hinder	1,40	1,20	1,10	0,80
Fallhøyde nær maks høyst		1 stk	1 stk	1 stk	1 stk
Minste høyde under tak		3,30	3,30	3,30	3,30
Smale hindre: bredde/maks antall/ kombinasjoner		1,60 – maks 1 ikke komb	Nei	Nei	Nei
Bullfinch		Nei	Nei	Nei	Nei
Banelengde m		1800-2500	1500-2000	1400-1700	1000-1400
Antall kombinasjoner		3-5	2-4	0	0
Antall sprang		16-22	14-18	13-15	9-13
Tempo m/min		500	480	450	430

Tabell 2 – Terrengprøven – PONNI

KLASSE	CCNP2*-S	CCNP1*-S	LETT-P	DEBUTANT-P	70 cm-P
TERRENG					
Fast hinder: maks høyde	1,05	1,00	0,90	0,80	0,70
Rishinder: maks høyde	1,25	1,20	1,10	1,00	0,90
fast del	1,05	1,00	0,90	0,80	0,70
Maks lengde høy del	1,30	1,20	1,00	0,90	0,70
ved basen	1,90	1,70	1,60	1,30	0,90
grav o.l.	2,80	2,50	2,00	1,70	1,20
trippebar	1,40	1,40	1,20	1,10	0,80
grav foran rekk	1,40	1,20	1,00	0,90	0,70
Maks fallhøyde, plant og bakte hinder	1,30	1,20	1,00	0,90	0,70
hellende	1,45	1,40	1,20	1,00	0,80
Fallhøyde nær maks høyst	2	2	1	1	1
Minste høyde under tak	3,30	3,30	3,30	3,30	3,30
Smale hindre: bredde/maks antall antall kombinasjoner	1,10-maks 3	1,40-maks 2 ikke i komb.	1,60-maks 1 ikke i komb.	NEI	NEI
Bullfinch	NEI	NEI	NEI	NEI	NEI
Banelengde m	2700 - 3700	2000-3000	1600 - 2200	1400-1700	1000-1400
Antall kombinasjoner	5 - 8	4 - 7	2-4	0	0
Antall sprang	25 - 30	20 - 25	15 - 24	11 - 18	9-13
Tempo m/min	520	500	480	460	410

Forholdet mellom antall hinder og banelengde bør være:

70 cm-P	Anbefalt ett hinder per 100 m
Debutant-P	Anbefalt ett hinder per 100 m
Lett-P	Anbefalt ett hinder per 100 - 105 m
CCNP1*-S	Anbefalt ett hinder per 100 - 110 m
CCNP2*-S	Anbefalt ett hinder per 105 - 120 m

Det er de samme tekniske krav for 1* og 2* ponni, men hindrene i 1* ponni skal være mer inviterende og pedagogiske enn i 2* ponni, med akseptabelt mange alternativer

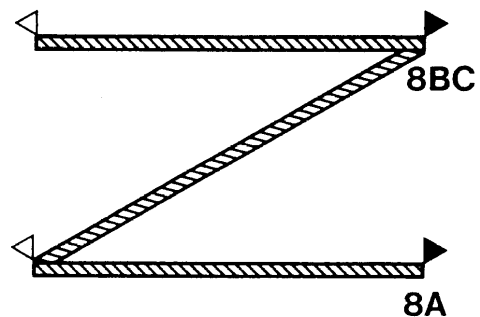
Stusshinder er tillatt og må ha passende ponni-avstander. Stusshinder er ikke tillatt inn til vann.

Tillegg 5 – Bedømming av feil på terrenghinder

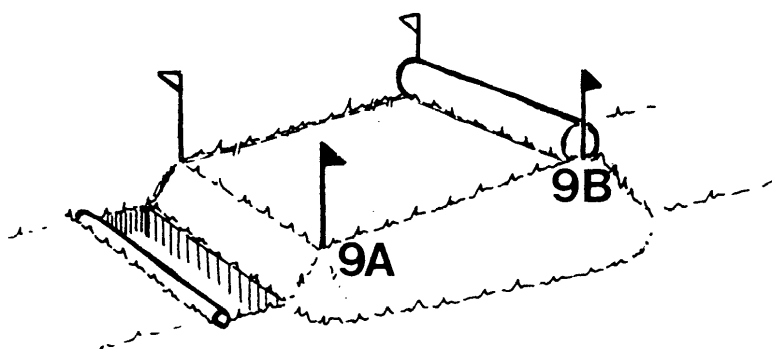
Se FEIs hjemmeside <http://inside.fei.org/fei/regulations/eventing>
Diagrams of Cross Country Obstacles

Tillegg 6 - Eksempler på kombinasjonshinder

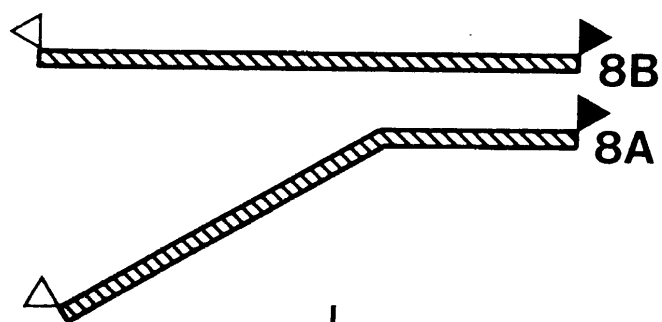
Figurene viser eksempler, kombinasjonshindre finnes i mange varianter
– se § 577.2

G

H

I

Tillegg 7 – Hinderdimensjoner, banelengder etc. i sprangprøven

Tabell 1 – Sprangprøven – HEST

Klasser	CCN4*-S/ CCN4*-L	CCN3*-S/ CCN3*-L	CCN2*-S/ CCN2*-L	100 cm	90 cm	80 cm	70 cm
Høyde	1,25	1,20	1,15	1,05	0,95	0,85	0,75
Maks lengde ved toppen	1,45	1,40	1,35	1,20	1,10	1,00	0,90
Trippelbar	1,65	1,60	1,55	1,40	1,30	1,10	NEI
Vanngrav	NEI	NEI	NEI	NEI	NEI	NEI	NEI
Banelengde (min-maks)	600	600	600	300-400	300-380	300-380	300-350
Antall hinder	11-12	10-11	10-11	7-9	7-8	6-8	5-7
Maks sprang	15	14	13	10	9	8	7
Kombinasjoner	2	2	1-2	1	1	NEI	NEI
Trekombinasjon	Kan inngå	Kan inngå	Kan inngå	NEI	NEI	NEI	NEI
Tempo, m/min	375	350	350	350	325	300	280

Det skal være maks høyde på minst to tredeler av hindrene

Dersom ridebanen er mindre enn 5000 m², skal tempoet for 4* være 350 m/min.
Dersom ridebanen er mindre enn 2300 m², skal tempoet for alle nivåer være maksimum 325 m/min.

Tabell 2 – Sprangprøven – PONNI

Klasser	CCNP2*-S/ CCNP2*-L	CCNP1*-S/ CCNP1*-L	Lett-P	Debutant-P	70 cm-P
Høyde	1,10	1,05	0,95	0,85	0,75
Maks lengde okser	1,25	1,20	1,15	1,00	0,80
trippelbar	1,50	1,40	1,35	1,15	1,00
vanngrav	NEI	NEI	NEI	NEI	NEI
Banelengde m (min-maks)	Maks 500	Maks 500	300–400	250-350	200-300
Antall hinder	10-11	10-11	7–8	6–8	5-7
Maks antall sprang	14	13	14	9	7
Kombinasjoner	2	1-2	1	NEI	NEI
Trekombinasjon	Kan inngå	Kan inngå	NEI	NEI	NEI
Tempo, m/min	350	350	300	250	250